ZAKON O VETERINARSTVU U REPUBLICI SRPSKOJ ("Sl. glasnik RS", br. 75/2017 i 63/2024)

ZAKON O VETERINARSTVU U REPUBLICI SRPSKOJ

("Sl. glasnik RS", br. 75/2017 i 63/2024)

GLAVA I

OSNOVNE ODREDBE

Član 1

Ovim zakonom uređuju se uslovi i način obavljanja veterinarske djelatnosti, zaštite zdravlja životinja, otkrivanje, sprečavanje pojave, suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih bolesti životinja, sprečavanje bolesti koje su zajedničke za životinje i ljude, sprovođenje mjera veterinarskog javnog zdravlja, veterinarsko-zdravstvena kontrola uzgoja i prometa životinja, proizvoda životinjskog porijekla, hrane životinjskog porijekla, hrane za životinje, vode i nusproizvoda životinjskog porijekla, reprodukcija životinja, službena kontrola i inspekcijski nadzor u oblasti veterinarstva, obilježavanje životinja, veterinarski informacioni sistem, rad veterinarske komore, stručno usavršavanje u oblasti veterinarstva, veterinarska zaštita životne sredine i dobrobit životinja.

Član 2

(1) Veterinarska služba je služba od posebnog interesa za Republiku Srpsku u oblasti suzbijanja zaraznih bolesti životinja i zaštite

stanovništva od zoonoza, kontrole ispravnosti i bezbjednosti hrane za ljude životinjskog porijekla, kao i drugih mjera značajnih za javno zdravlje.

(2) Bolesti životinja koje se obavezno suzbijaju, zarazne bolesti i zoonoze su bolesti koje su utvrđene kodeksom Međunarodne organizacije za zaštitu zdravlja životinja (engl. Offi ce International des Epizooties - OIE), kao i druge bolesti životinja i zoonoze čije suzbijanje je od interesa za Republiku Srpsku.

(3) Naročito opasnim zaraznim bolestima životinja, u smislu ovog zakona, smatraju se bolesti koje se mogu veoma brzo širiti bez obzira na granice i koje izazivaju velike zdravstvene probleme praćene negativnim ekonomskim posljedicama za zemlju, kao i za međunarodnu trgovinu životinjama, proizvodima životinjskog porijekla, hranom životinjskog porijekla i hranom za životinje.

(4) Emergentne bolesti životinja predstavljaju nove infekcije nastale od poznatog i promijenjenog uzročnika ili potpuno novog i do sada nepoznatog uzročnika koji značajno utiče na zdravlje ljudi i životinja.

(5) Ministar poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede (u daljem tekstu: ministar) donosi rješenje kojim se utvrđuje lista zaraznih bolesti iz stava 2. ovog člana, kao i lista naročito opasnih zaraznih bolesti iz stava 3. ovog člana.

Član 3

(1) Pojedini pojmovi koji se koriste u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

1) veterinarski red podrazumijeva propisane mjere, postupke i radnje na javnim mjestima, gdje se skupljaju životinje, u prevoznim sredstvima za transport životinja, u oborima i na pašnjacima, kao i objektima za skupljanje životinja i klanje životinja, skupljanje, obradu, preradu i skladištenje proizvoda životinjskog porijekla, hrane za životinje, nusproizvoda životinjskog porijekla, a radi zaštite zdravlja i života ljudi i životinja, zaštiti životne sredine i zaštiti dobrobiti životinja;

2) doktor veterinarske medicine, doktor veterine ili diplomirani veterinar (u daljem tekstu: veterinar) je stručno lice koje je završilo integrisane akademske studije veterinarske medicine na fakultet veterinarske medicine;

3) životinje su životinje iz porodice kopitara (konji, magarci, mazge, mule), životinje iz porodice papkara (goveda, ovce, koze, svinje), živina (kokoške, ćurke, guske, patke i druge ptice koje se uzgajaju ili drže radi proizvodnje mesa, priplodnih ili konzumnih jaja i drugih proizvoda i divlje ptice za uzgoj i priplod), ukrasne, strane i divlje ptice, sisari, psi, mačke, kunići, pčele, svilene bube, insekti oprašivači i drugi zglavkari, ribe, rakovi, žabe, puževi, školjke i drugi mekušci, ježevi, kornjače i drugi gmizavci, člankoviti crvi, divljač, životinje namijenjene ogledima i reproduktivni materijal;

4) zoonoza je bolest koja se može prenositi direktno ili indirektno sa životinja na ljude i sa ljudi na životinje;

5) imanje sa životinjama (u daljem tekstu: imanje) je svaki zatvoreni ili otvoreni prostor, farma, objekat u kome se životinje drže, čuvaju, uzgajaju i stavljaju u promet, trajno ili privremeno;

6) odobren objekat je objekat za koji je utvrđeno da ispunjava propisane veterinarsko-zdravstvene uslove, odnosno opšte i posebne uslove za higijenu hrane i hrane za životinje i koji je upisan u Registar odobrenih objekata;

7) proizvodi životinjskog porijekla su mesni i riblji proizvodi i proizvodi životinjskog porijekla namijenjeni ishrani ljudi, ishrani životinja i upotrebi u farmaciji, industriji i poljoprivredi:

1. proizvodi životinjskog porijekla namijenjeni ishrani ljudi su sastavni dijelovi životinjskog tijela u sirovom i prerađenom

stanju namijenjeni za ishranu ljudi, jaja i proizvodi od jaja, mlijeko i proizvodi od mlijeka, te med (hrana životinjskog porijekla),

2. meso je bilo koji jestivi dio trupa životinje za klanje i jestivi nusproizvodi klanja,

3. proizvodi životinjskog porijekla namijenjeni ishrani životinja su mesno brašno, riblje brašno, koštano brašno, jetreno brašno, krvno brašno, brašno od perja i drugi proizvodi životinjskog porijekla, kao i hrana za životinje koja sadrži navedene proizvode,

4. proizvodi životinjskog porijekla namijenjeni industrijskoj upotrebi su sirova koža, krzno, vuna, dlaka, čekinje, perje, papci, kosti, rogovi, krv, crijeva i drugi proizvodi životinjskog porijekla namijenjeni industrijskoj upotrebi,

5. proizvodi životinjskog porijekla namijenjeni farmaceutskoj upotrebi su organi, žlijezde, životinjsko tkivo i tjelesne tečnosti koji se koriste u pripremi farmaceutskih proizvoda;

8) reproduktivni materijal je životinjsko sjeme, jajne ćelije, embrioni, jaja i ikra;

9) registrovan objekat je objekat za koji nije predviđeno prethodno utvrđivanje ispunjenosti propisanih veterinarsko-zdravstvenih uslova, odnosno opštih i posebnih uslova za higijenu hrane i hrane za životinje i koji je upisan u Registar objekata radi njegove evidencije;

10) reziduum je ostatak materije sa farmakološkim djelovanjem, ostatak njihovih metabolita i drugih materija koje mogu zaostati u životinjskim tkivima, organima ili proizvodima i kao takve mogu biti štetne po zdravlje ljudi;

11) sabirno mjesto za sirovo mlijeko je objekat u kome se vrši otkup sirovog mlijeka sa jedne ili više farmi;

12) HACCP (engl. Hazard Analysis of Critical Control Points) sistem samokontrole je sistem kojim se osigurava bezbjednost proizvoda koja je zasnovana na principima dobre proizvođačke i dobre higijenske prakse, analizi opasnosti i kritičnih kontrolnih tačaka u svim fazama proizvodnje, prerade, skladištenja i distribucije.

(2) Pojmovi definisani u Zakonu o hrani, Zakonu o nusproizvodima životinjskog porijekla, Zakonu o veterinarsko-medicinskim proizvodima i Zakonu o zaštiti i dobrobiti životinja, a koriste se i u ovom zakonu imaju isto značenje.

(3) Gramatički izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu za označavanje muškog ili ženskog roda podrazumijevaju oba pola.

GLAVA II

VETERINARSKA DJELATNOST

Član 4

(1) Veterinarska djelatnost obuhvata zaštitu i kontrolu zdravlja i dobrobiti životinja, suzbijanje zoonoza, osiguranje zdravstveno ispravnih i neškodljivih proizvoda životinjskog porijekla, te poslove veterinarskog javnog zdravstva, kao i unapređenje reprodukcije životinja i veterinarsku zaštitu okoline.

(2) Veterinarska djelatnost, u smislu ovog zakona, obuhvata:

1) praćenje, zaštitu i unapređenje zdravlja životinja,

2) zaštitu ljudi od zoonoza,

3) zaštitu životinja od zaraznih i drugih bolesti,

4) otkrivanje i dijagnostikovanje bolesti i liječenje oboljelih životinja,

5) sprovođenje mjera zdravstvene zaštite životinja,

6) veterinarsko javno zdravlje, odnosno poslove iz djelokruga veterinarsko-zdravstvene kontrole životinja, proizvoda životinjskog porijekla, hrane životinjskog porijekla, hrane za životinje i pratećih predmeta, a koji su direktno ili indirektno u ulozi zaštite zdravlja ljudi od zoonoza i štetnih materija, kao i zaštitu životne sredine koja se sprovodi primjenom propisa iz područja zaštite zdravlja životinja i zdravstvenog nadzora hrane,

7) obilježavanje i registraciju životinja radi kontrole kretanja i obezbjeđivanja sljedivosti u proizvodnji i prometu životinja, proizvoda životinjskog porijekla i hrane životinjskog porijekla,

8) vođenje evidencije o liječenju životinja,

9) kontrolu vode za napajanje životinja radi obezbjeđivanja njene ispravnosti,

10) kontrolu zdravlja priplodnih životinja i njihove reproduktivne sposobnosti, vještačko osjemenjavanje i sprovođenje mjera za liječenje steriliteta, razvijanje i uvođenje novih postupaka pri osjemenjavanju i presađivanju embriona, kao i laboratorijskog rada sa jajnim ćelijama, embrionima i sjemenom,

11) dobijanje, priprema, provjera zdravstvene ispravnosti, skladištenje i distribucija životinjskog sjemena, jajnih ćelija i embriona,

12) poslove dezinfekcije, dezinsekcije, deratizacije, dezodoracije i dekontaminacije u objektima pod veterinarskim nadzorom,

13) djelovanja veterinarske službe u slučaju vanrednog stanja, prirodnih i drugih nesreća,

14) učešće u projektovanju i izradi tehničko-tehnološkog projekta svih objekata, koji se registruju i odobravaju u skladu sa ovim zakonom,

15) procjenu efikasnosti samokontrola, koje se sprovode u registrovanim ili odobrenim objektima u skladu sa ovim zakonom,

16) procjenu rizika radi procjene vjerovatnoće unošenja, pojave i širenja zarazne bolesti na teritoriji Republike Srpske i procjena mogućih negativnih efekata po zdravlje životinja, odnosno ljudi, koji nastaju od organizama koji prouzrokuju bolesti ili od prisustva štetnih materija,

17) upravljanje rizikom radi određivanja i sprovođenja mjera i cilju smanjenja rizika, odnosno stepena vjerovatnoće pojavljivanja zarazne bolesti ili prisustva štetnih materija, koji direktno ili indirektno u određenom stepenu mogu da ugroze zdravlje životinja ili ljudi,

18) saradnju u izradi analiza opasnosti i kritičnih kontrolnih tačaka (engl. Hazard Analysis of Critical Control Points - HACCP) i drugih programa za obezbjeđivanje zdravstvene ispravnosti sirovina, hrane i proizvoda životinjskog porijekla i hrane za životinje, koje se sprovode u objektima registrovanim ili odobrenim u skladu sa ovim zakonom i

19) veterinarsku edukaciju i edukaciju vlasnika životinja.

(3) Veterinarsku djelatnost obavljaju veterinarske organizacije koje ispunjavaju uslove propisane ovim zakonom.

Član 5

(1) Subjekti u veterinarskoj djelatnosti su:

1) veterinarske organizacije:

1. veterinarska ambulanta,

2. veterinarska stanica,

3. veterinarska klinika;

2) veterinarske organizacije za promet veterinarskomedicinskih proizvoda (u daljem tekstu: VM proizvodi) i veterinarsko-medicinskih sredstava (u daljem tekstu: VM sredstva):

1. veterinarska apoteka,

2. veleprodaja VM proizvoda i VM sredstava;

3) specijalističke institucije:

1. veterinarska laboratorija,

2. veterinarsko-specijalistički zavod,

3. centar za reprodukciju i vještačko osjemenjavanje životinja i

4. veterinarski institut.

(2) Subjekti iz stava 1. tačka 2) ovog člana osnivaju se u skladu sa odredbama propisa kojima se uređuju veterinarsko-medicinski proizvodi.

(3) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuju prostorni, tehnički i kadrovski uslovi za obavljanje veterinarske djelatnosti iz stava 1. tačka 1) ovog člana.

Član 6

(1) Privredno društvo koje obavlja djelatnost uzgoja životinja može za svoje potrebe da osnuje veterinarsku organizaciju.

(2) Veterinarska organizacija iz stava 1. ovog člana može da obavlja poslove zdravstvene zaštite životinja za vlastite potrebe u skladu sa ovim zakonom.

Član 7

(1) U veterinarskoj ambulanti mogu da se obavljaju sljedeći poslovi:

1) praćenje zdravstvenog stanja životinja i sprovođenja mjera profilakse, dijagnostike i terapije u cilju zaštite zdravlja i dobrobiti životinja,

2) hirurške, porodiljske i druge veterinarske intervencije na životinjama,

3) laboratorijska, rendgenološka i druga specijalistička ispitivanja,

4) vještačko osjemenjavanje, sprečavanje i suzbijanje steriliteta, povećanja plodnosti, kastracije i drugo,

5) izdavanje dokumenata i vođenje evidencija,

6) vakcinacija protiv bjesnila pasa i mačaka pregledanih u ambulanti,

7) izdavanje uvjerenja o zdravstvenom stanju kućnih ljubimaca pregledanih u ambulanti,

8) pregled na trihinelu,

9) sprovođenje dezinfekcije, dezinsekcije, deratizacije i dezodoracije objekata i vozila pod veterinarskim nadzorom,

10) promet na malo hrane za životinje i

11) promet na malo živih životinja.

(2) Veterinarska ambulanta može da organizuje, sprovodi i kontroliše obilježavanje životinja i vodi evidenciju obilježenih životinja, izdaje uvjerenja o zdravstvenom stanju životinja i sprovodi mjere u skladu sa ovim zakonom.

(3) Veterinarska ambulanta organizovana kao privredno društvo može da vrši promet na malo VM proizvoda ako ispunjava uslove propisane Zakonom o veterinarskomedicinskim proizvodima.

(4) Poslove iz stava 1. ovog člana veterinarska ambulanta može da obavlja ako ispunjava sljedeće uslove:

1) ima u radnom odnosu na neodređeno vrijeme najmanje dva veterinara sa licencom ili jednog veterinara

sa licencom i jednog veterinarskog tehničara sa položenim stručnim ispitom i

2) posjeduje odgovarajuće objekte, prostorije, opremu i uređaje.

Član 8

(1) U veterinarskoj stanici, pored poslova iz člana 7.ovog zakona, mogu se obavljati i sljedeći poslovi:

1) sprovođenje mjera zdravstvene zaštite životinja u skladu sa ovim zakonom,

2) izdavanje uvjerenja o zdravstvenom stanju životinja u skladu sa ovim zakonom,

3) promet na malo VM proizvoda i VM sredstava za upotrebu u veterini, izuzev svih injekcionih VM proizvoda, kao i seruma, vakcina i dijagnostičkih sredstava koji se koriste po Programu mjera, ako je organizovana kao privredno društvo i ako ispunjava uslove propisane Zakonom o veterinarsko-medicinskim proizvodima,

4) promet na malo sredstava za dezinfekciju, dezinsekciju, deratizaciju i dezodoraciju, kao i sredstava za njegu životinja i

5) sprovođenje veterinarsko-zdravstvenih mjera u karantinu u unutrašnjem prometu i uvozu.

(2) Veterinarska stanica može da sprovodi veterinarsko-zdravstvene mjere u karantinu u unutrašnjem prometu i uvozu, kao i da organizuje, sprovodi i kontroliše obilježavanje životinja i vodi registar obilježenih životinja, u skladu sa ovim zakonom.

(3) Veterinarska stanica poslove iz stava 1. ovog člana može da obavlja ako ispunjava sljedeće uslove:

1) ima u radnom odnosu na neodređeno vrijeme zaposleno najmanje tri veterinara sa licencom i najmanje

jednog veterinarskog tehničara sa položenim stručnim ispitom,

2) posjeduje odgovarajuće objekte, prostorije, opremu i uređaje.

(4) Veterinarska stanica poslove iz stava 1. ovog člana može da obavlja i u izdvojenoj organizacionoj jedinici područnoj ambulanti, koja ispunjava uslove u pogledu objekta, prostorija, opreme, uređaja i ako u izdvojenoj područnoj ambulanti ima u radnom odnosu na neodređeno vrijeme zaposlenog najmanje jednog veterinara sa licencom.

Član 9

(1) U veterinarskoj klinici, pored poslova koji se u skladu sa ovim zakonom obavljaju u veterinarskoj ambulanti i veterinarskoj stanici, može da se obavlja i stacionarno liječenje i njega bolesnih i povrijeđenih životinja.

(2) Veterinarska klinika poslove iz stava 1. ovog člana može da obavlja ako ispunjava sljedeće uslove:

1) ima u radnom odnosu na neodređeno vrijeme zaposleno najmanje četiri veterinara sa licencom i najmanje jednog veterinarskog tehničara sa položenim stručnim ispitom i

2) posjeduje odgovarajuće objekte, prostorije, opremu i uređaje.

Član 10

(1) U veterinarskoj apoteci koja se osniva u skladu sa uslovima utvrđenim propisima u oblasti veterinarsko-medicinskih proizvoda, obavlja se djelatnost prometa na malo VM proizvoda i VM sredstava za upotrebu u veterini.

(2) U veleprodaji VM proizvoda i VM sredstava koja se osniva u skladu sa uslovima utvrđenim propisima u oblasti VM proizvoda, obavlja se djelatnost prometa na veliko VM proizvoda i VM sredstava za upotrebu u veterini.

Član 11

(1) U veterinarskoj laboratoriji mogu da se obavljaju sljedeći poslovi:

1) bakteriološka, serološka, virusološka, parazitološka, hemijska, biohemijska, fizička, patološka i radiološka ispitivanja u veterinarskoj djelatnosti i

2) ispitivanja zdravstvene ispravnosti hrane životinjskog porijekla i hrane za životinje i drugo.

(2) Poslove iz stava 1. tačke 1) ovog člana laboratorija može da obavlja ako su metode koje se koriste akreditovane u skladu sa važećim standardima ili verifikovanim metodama.

(3) Ministar donosi rješenje o ispunjenosti uslova za rad veterinarskih laboratorija.

(4) Laboratorija može da obavlja poslove iz stava 1. tačke 1) ovog člana ako ispunjava sljedeće uslove:

1) ima u radnom odnosu na neodređeno vrijeme zaposlene veterinare sa zvanjem specijaliste, magistra ili doktora iz oblasti kojom se laboratorija bavi i

2) posjeduje odgovarajuće objekte, prostorije, opremu i uređaje.

(5) Službena laboratorija je ovlaštena laboratorija koja ispunjava propisane uslove i za koju ministar donese rješenje o ovlaštenju za obavljanje službenih kontrola.

(6) Referentna laboratorija je službena laboratorija koju Vlada Republike Srpske (u daljem tekstu: Vlada), na prijedlog Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede (u daljem tekstu: Ministarstvo), odredi kao referentnu laboratoriju za specifične metode ispitivanja u oblasti veterinarstva.

(7) Lista ovlaštenih laboratorija iz st. 3, 5. i 6. ovog člana objavljuje se u “Službenom glasniku Republike Srpske" i na internet stranici Ministarstva.

(8) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuju uslovi koje veterinarska laboratorija za obavljanje poslova iz stava 1. tačka 1) ovog člana je obavezna da ispunjava, kao i postupak davanja ovlašćenja.

(9) Za poslove iz stava 1. tačka 2) ovog člana veterinarska laboratorija se odobrava u skladu sa propisima o hrani.

Član 12

U veterinarsko-specijalističkom zavodu, pored poslova koji se u skladu sa ovim zakonom obavljaju u veterinarskoj laboratoriji, mogu da se obavljaju i sljedeći poslovi:

1) pružanje stručne pomoći u oblasti sistematskog praćenja i dijagnostike bolesti radi sprečavanja pojave, otkrivanja, sprečavanja širenja, suzbijanja i iskorjenjivanja bolesti,

2) laboratorijske (bakteriološke, serološke, virusološke, parazitološke, hemijske, biohemijske, patološke i radiološke) terenske i kliničke dijagnostike,

3) edukacija i osposobljavanje vlasnika životinja u oblasti zaštite zdravlja i dobrobiti životinja,

4) pružanje stručnih usluga u sprovođenju vještačkog osjemenjavanja i suzbijanja neplodnosti životinja i

5) ispitivanje sjemena za vještačko osjemenjavanje životinja, jajnih ćelija i embriona i drugi specijalistički poslovi.

Član 13

(1) Veterinarsko-specijalistički zavod može da obavlja poslove iz člana 12. ovog zakona ako ispunjava sljedeće uslove:

1) ima u radnom odnosu na neodređeno vrijeme zaposlene veterinare sa zvanjem specijaliste, magistra nauka ili doktora nauka iz oblasti epizootiologije, patološke morfologije, mikrobiologije sa imunologijom, reprodukcije životinja i

2) posjeduje odgovarajuće objekte, prostorije za najmanje tri laboratorije iz oblasti propisanih u članu

12.tačka 2) ovog zakona, kao i opremu i uređaje.

(2) Veterinarsko-specijalistički zavod za obavljanje poslova laboratorijske dijagnostike akredituje se u skladu sa važećim standardima ili verifikovanim metodama.

(3) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuju prostorni, tehnički i kadrovski uslovi za rad veterinarsko-specijalističkog zavoda.

Član 14

(1) Centar za reprodukciju životinja vrše sistematsko praćenje zdravstvenog stanja i reproduktivne sposobnosti životinja i proizvedenog reproduktivnog materijala radi sprečavanja pojave i širenja zaraznih bolesti životinja i očuvanja njihove reproduktivne sposobnosti.

(2) Centar za reprodukciju životinja i vještačko osjemenjavanje obavlja sljedeće poslove:

1) proizvodnja, promet i kontrola zdravstvene ispravnosti sjemena za vještačko osjemenjavanje životinja, jajnih ćelija i embriona,

2) kontrola zdravstvenog stanja priplodnih životinja i njihove sposobnosti za razmnožavanje tokom dobijanja, obrade i skladištenja sjemena za vještačko osjemenjavanje, jajnih ćelija i embriona,

3) praćenje i sprovođenje mjera za povećanje plodnosti životinja i istraživanje u oblasti reprodukcije životinja,

4) pružanje stručne pomoći u suzbijanju neplodnosti i sprovođenju vještačkog osjemenjavanja (čuvanje i upotreba reprodukcionog materijala),

5) vođenje banke gena sa genetskim resursima životinja u kojoj se čuva biološki materijal, sjeme, jajne ćelije i embrioni i

6) vođenje evidencije o rezultatima sistematskog praćenja i drugo.

(3) Centar za reprodukciju životinja i vještačko osjemenjavanje poslove iz stava 2. ovog člana može da obavlja ako ispunjava sljedeće uslove:

1) ima u radnom odnosu na neodređeno vrijeme zaposleno najmanje tri veterinara specijalista iz oblasti reprodukcije životinja i

2) posjeduje odgovarajuće objekte, prostorije, opremu i sredstva za dobijanje, obradu i promet sjemena za vještačko osjemenjavanje životinja, jajnih ćelija i embriona.

(4) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuju uslovi za obavljanje djelatnosti u centru za reprodukciju i vještačko osjemenjavanje životinja, postupak sistematskog praćenja i način vođenja evidencije.

Član 15

(1) Veterinarski institut je najviša stručna i naučna ustanova u oblasti laboratorijske dijagnostike bolesti životinja, potvrđivanja bezbjednosti hrane životinjskog porijekla, kontrole plodnosti životinja, ispitivanja svojstava VM proizvoda, veterinarsko-medicinskih sredstava za upotrebu u veterini, pratećih predmeta i sredstava za dezinfekciju, dezinsekciju, deratizaciju i dezodoraciju.

(2) U veterinarskom institutu, pored poslova koji se u skladu sa ovim zakonom obavljaju u veterinarsko-specijalističkom zavodu, mogu da se obavljaju i sljedeći poslovi:

1) kliničko ispitivanje VM proizvoda i VM sredstava, sredstava za dezinfekciju, dezinsekciju, deratizaciju i dezodoraciju, kao i kontrola i praćenje efikasnosti i štetnosti VM proizvoda i sredstava za dezinfekciju, dezinsekciju, deratizaciju i dezodoraciju,

2) praćenje i sprovođenje mjera za povećanje plodnosti životinja i istraživanja u oblasti reprodukcije životinja,

3) ispitivanje i praćenje ostataka štetnih materija kod životinja (rezidua), proizvoda životinjskog porijekla i

hrane za životinje,

4) ispitivanje i praćenje pojave zaraznih bolesti i

5) naučnoistraživački rad iz oblasti veterinarske medicine i drugi.

Član 16

(1) Veterinarski institut poslove iz člana 15. ovog zakona može da obavlja ako ispunjava sljedeće uslove:

1) ima u radnom odnosu na neodređeno vrijeme zaposleno najmanje pet doktora veterinarskih nauka,

2) ima u radnom odnosu na neodređeno vrijeme zaposlene veterinare specijaliste, magistre nauka ili doktore nauka iz sljedećih oblasti: epizootiologije, patološke morfologije, mikrobiologije sa imunologijom i reprodukcije životinja, ispitivanja hrane životinjskog porijekla i hrane za životinje i

3) posjeduje odgovarajuće objekte, prostorije, opremu i uređaje.

(2) Laboratorija veterinarskog instituta akredituje se u skladu sa važećim standardima ili verifikovanim metodama.

(3) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuju prostorni, tehnički i kadrovski uslovi za rad veterinarskog instituta.

Član 17

(1) Jedinica lokalne samouprave dužna je da na svojoj teritoriji obezbijedi veterinarsku zoohigijensku službu koja obavlja sljedeće poslove:

1) hvata i zbrinjava napuštene životinje u prihvatilišta za životinje,

2) neškodljivo uklanja leševe životinja sa javnih površina i objekata za uzgoj, držanje, dresuru, izlaganje, održavanje takmičenja ili promet životinja i

3) transport ili organizovanje transporta leševa životinja sa javnih površina i objekata iz tačke 2) ovog člana do objekta za sakupljanje, preradu ili uništavanje nusproizvoda životinjskog porijekla na način koji ne predstavlja rizik po druge životinje, ljude ili životnu sredinu.

(2) Jedinica lokalne samouprave je dužna da za poslove iz stava 1. tačka 2) ovog člana obezbijedi objekat za sakupljanje leševa životinja.

(3) U objektu iz stava 2. ovog člana mogu se sakupljati i drugi nusproizvodi životinjskog porijekla.

(4) Jedinica lokalne samouprave dužna je da obezbijedi uslove da se trupovi uginulih životinja ili nusproizvodi iz klaonica mogu na propisan način zakopati ili spaliti na stočnom groblju ili jami grobnici.

(5) Jedinica lokalne samouprave koja nije obezbijedila veterinarsku zoohigijensku službu dužna je da do njenog organizovanja obezbijedi finansiranje uklanjanja leševa.

(6) Kada je životinja uginula pod okolnostima koje se ne smatraju uobičajenim, leš životinje može biti uklonjen samo po nalogu veterinarskog inspektora.

(7) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuju uslovi za obavljanje poslova veterinarske zoohigijenske službe.

Član 18

(1) Subjekti iz člana 5. stav 1. t. 1) i 3) ovog zakona podnose Ministarstvu zahtjev za utvrđivanje ispunjenosti uslova za obavljanje veterinarske djelatnosti.

(2) Ministar donosi rješenje kojim imenuje komisiju za provjeru ispunjenosti uslova, a koja ima najmanje tri člana.

(3) Za člana komisije iz stava 2. ovog člana može biti imenovano lice veterinarske struke, a za predsjednika komisije obavezno se imenuje lice zaposleno u Ministarstvu.

(4) Pri imenovanju komisije iz stava 2. ovog člana obezbjeđuje se ravnopravna zastupljenost oba roda.

(5) Komisija iz stava 2. ovog člana, nakon izvršene provjere, sačinjava zapisnik sa mišljenjem o ispunjenosti uslova za obavljanje veterinarske djelatnosti i bez odlaganja ga dostavlja ministru.

(6) Ministar donosi rješenje kojim se utvrđuje ispunjenost uslova za obavljanje veterinarske djelatnosti.

(7) Troškove rada komisije iz stava 2. ovog člana snosi podnosilac zahtjeva, a naknadu za rad u komisiji mogu ostvariti članovi koji nemaju status državnog službenika.

(8) Vlada na prijedlog Ministarstva donosi Uredbu o visini naknade i načinu naplate troškova iz stava 7. ovog člana.

st. (9) i (10) *(brisani)*

Član 19

Ministar donosi rješenje kojim se ukida rješenje iz člana 18. stav 6. u sljedećim slučajevima:

1) na osnovu podnesenog zahtjeva za ukidanje rješenja,

2) na osnovu prijedloga veterinarskog inspektora,

3) kada se utvrdi da subjekat ne obavlja djelatnost duže od jedne godine i

4) pokretanjem postupka stečaja, likvidacije ili brisanja iz odgovarajućeg registra subjekta iz člana 5. stav 1. t. 1) i 3) ovog zakona.

Član 20

(1) Ministarstvo vodi Registar veterinara, veterinarskih inspektora i subjekata iz člana 5. stav 1. t. 1) i 3) ovog zakona koji ispunjavaju uslove za obavljanje veterinarske djelatnosti.

(2) Podaci iz registra iz stava 1. ovog člana su javni.

(3) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuje postupak upisa, podaci koje sadrži i način vođenja registra iz stava 1. ovog člana.

Član 21

(1) Veterinarski radnici su:

1) doktori veterinarske medicine ili diplomirani veterinari i

2) veterinarski tehničari.

(2) Veterinar koji ima završen integrisani akademski nivo studija koji se vrednuje sa najmanje 300 ECTS bodova ili ekvivalent, položen stručni ispit i licencu za veterinarsku praksu, može da obavlja stručne poslove iz veterinarske struke.

(3) Veterinar sa završenim naučnim i specijalističkim studijama je veterinar specijalista, veterinar magistar veterinarskih nauka i veterinar doktor veterinarskih nauka.

(4) Veterinarski tehničar koji ima završen IV stepen stručne spreme i položen stručni ispit pomaže veterinarima u obavljanju stručnih poslova iz veterinarske struke pod njihovim nadzorom.

(5) Veterinarskim tehničarima nije dozvoljeno izvoditi hirurške zahvate, postavljati dijagnozu, propisivati način liječenja, samostalno raspolagati VM proizvodima i obavljati poslove veterinara.

Član 22

Zabranjeno je obavljanje poslova veterinarske struke licima koja se, u smislu ovog zakona, ne smatraju veterinarskim radnicima.

Član 23

(1) Veterinari i veterinarski tehničari ne mogu samostalno obavljati poslove veterinarske struke dok ne obave pripravnički staž i ne polože stručni ispit.

(2) Pripravnički staž za veterinare traje godinu dana, a za veterinarske tehničare šest mjeseci.

(3) Veterinari i veterinarski tehničari nakon završenog pripravničkog staža, a prije položenog stručnog ispita, mogu obavljati poslove veterinarske struke pod neposrednim nadzorom veterinara najduže godinu dana.

Član 24

(1) Nakon isteka pripravničkog staža veterinari i veterinarski tehničari dužni su da polože stručni ispit u roku od jedne godine.

(2) Veterinari i veterinarski tehničari Ministarstvu podnose zahtjev za polaganje stručnog ispita, koje organizuje i sprovodi polaganje stručnog ispita.

(3) Ministar donosi rješenje kojim se imenuje Komisija za polaganje stručnog ispita, koja ima najmanje tri člana, a za člana Komisije može biti imenovano lice veterinarske struke.

(4) Pri imenovanju članova komisije iz stava 3. ovog člana obezbjeđuje se ravnopravna zastupljenost oba pola.

(5) Komisija za polaganje stručnog ispita vrši provjeru znanja podnosilaca zahtjeva i sačinjava zapisnik o sprovedenom stručnom ispitu.

(6) Troškove polaganja stručnog ispita iz stav 1. ovog člana snosi podnosilac zahtjeva.

(7) Naknadu za rad u Komisiji mogu ostvariti članovi koji nemaju status državnog službenika.

(8) Vlada, na prijedlog Ministarstva, donosi uredbu o visini naknade i načinu naplate troškova iz stava 6.ovog člana.

(9) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuje program za polaganje stručnog ispita, sastav i način rada komisije, sadržaj stručnog ispita, način polaganja stručnog ispita, obrazac zapisnika o polaganju stručnog ispita i obrazac uvjerenja o položenom stručnom ispitu.

Član 25

(1) Veterinari i veterinarski tehničari imaju pravo i obavezu na stručno usavršavanje.

(2) Veterinari zaposleni u Ministarstvu i veterinarski inspektori se usavršavaju u okviru programa koji donosi ministar.

(3) Veterinari zaposleni u veterinarskim organizacijama se usavršavaju i podliježu propisanoj provjeri znanja u okviru programa koje donosi Veterinarska komora.

(4) Obuku veterinara zaposlenih u veterinarskim organizacijama u vezi sa otkrivanjem i prijavljivanjem naročito opasnih zaraznih bolesti sa liste Međunarodne organizacije za zaštitu zdravlja životinja, kao i emergentnih bolesti organizuje i sprovodi Ministarstvo.

(5) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuje program i plan edukacije u oblasti veterinarstva uz prethodno pribavljeno mišljenje Veterinarske komore.

GLAVA III

VETERINARSKA KOMORA I VETERINARSKI SAVJET

Član 26

(1) Veterinarska komora Republike Srpske (u daljem tekstu: Veterinarska komora) je nezavisna, profesionalna i strukovna organizacija veterinara, čiji se rad i aktivnosti uređuju statutom i drugim aktima, a kojoj se povjeravaju javna ovlaštenja za izdavanje i oduzimanja odobrenja za rad (licence) veterinara, vođenje registra članova i izdatih licenci.

(2) Veterinari mogu da obavljaju veterinarsku djelatnost na teritoriji Republike Srpske samo ako imaju veterinarsku licencu za obavljanje veterinarske djelatnosti izdatu od Veterinarske komore.

(3) Veterinarska komora obavlja sljedeće poslove:

1) članovima sa položenim stručnim ispitom izdaje i oduzima veterinarsku licencu za obavljanje veterinarske djelatnosti i vodi registar izdatih veterinarskih licenci,

2) utvrđuje minimalne i maksimalne cijene veterinarskih usluga,

3) učestvuje u pripremi propisa iz oblasti veterinarstva,

4) dostavlja podatke iz evidencije Veterinarske komore o vođenju disciplinskog postupka za zaposlene u veterinarskim organizacijama,

5) organizuje obuke i stručno usavršavanje,

6) donosi etički kodeks veterinarske struke,

7) utvrđuje mjere u slučaju narušavanja profesionalne etike i

8) obavlja druge poslove u skladu sa statutom.

(4) Veterinarska komora poslove iz stava 3. tačke 1. ovog člana obavlja kao javno ovlaštenje.

(5) Način, uslove i postupak za izdavanje i oduzimanje veterinarske licence utvrđuje Veterinarska komora.

(6) Protiv pojedinačnih akata koje donosi Veterinarska komora u vršenju javnih ovlaštenja može se izjaviti žalba Ministarstvu.

Član 27

(1) U slučaju prestanka javnog ovlaštenja Veterinarskoj komori, poslove iz člana 26. stav 3. tačka 1) ovog zakona obavlja Ministarstvo.

(2) Predsjednik Veterinarske komore obavezno je veterinar i član Veterinarske komore.

(3) Javno ovlaštenje prestaje ako Veterinarska komora prestane da ispunjava propisane uslove.

(4) Veterinarska komora finansira se:

1) od sredstava prikupljenih od članarine i

2) iz drugih izvora u skladu sa zakonom.

(5) Nadzor nad poslovima koje Veterinarska komora obavlja na osnovu javnog ovlaštenja vrši Ministarstvo.

Član 28

(1) Veterinarski savjet osniva Vlada na prijedlog Ministarstva na period od četiri godine.

(2) Pri imenovanju članova Veterinarskog savjeta iz stava 1. ovog člana obezbjeđuje se ravnopravna zastupljenost oba pola.

(3) Veterinarski savjet sastoji se od sedam članova i čine ga predstavnici Ministarstva, veterinarskog instituta, veterinarskog zavoda, centra za reprodukciju životinja i vještačko osjemenjavanje,

Veterinarske komore, kao i drugi istaknuti stručnjaci iz oblasti veterinarstva u Republici Srpskoj.

(4) Poslovi Veterinarskog savjeta su:

1) priprema stručnih osnova i programskih usmjerenja,

2) praćenje sistemskih, razvojnih i kadrovskih pitanja u veterinarstvu i predlaganje mjera,

3) sarađivanje na pripremi Programa mjera,

4) predlaganje razvojnih programa u veterinarstvu,

5) sarađivanje na pripremi propisa u oblasti veterinarstva i

6) saradnja sa Etičkom komisijom za zaštitu i dobrobit životinja.

(5) Veterinarski savjet donosi poslovnik o radu.

(6) Administrativno-tehničke poslove za potrebe Veterinarskog savjeta obavlja Ministarstvo.

GLAVA IV

ZAŠTITA ZDRAVLjA ŽIVOTINjA I LjUDI

Član 29

(1) Radi zaštite zdravlja ljudi i životinja, kao i radi unapređenja poslova zdravstvene zaštite životinja donose se planski dokumenti.

(2) Planski dokumenti iz stava 1. ovog člana su:

1) program zdravstvene zaštite životinja,

2) godišnji program mjera zdravstvene zaštite životinja,

3) posebni programi zdravstvene zaštite životinja i

4) plan upravljanja kriznim situacijama.

Član 30

(1) Program zdravstvene zaštite životinja je planski dokument kojim se utvrđuje obim mjera zdravstvene zaštite životinja i dijagnostika

zaraznih bolesti, a radi zaštite životinja od zaraznih bolesti, odnosno radi sprečavanja prenošenja zaraznih bolesti sa životinja na ljude.

(2) Program iz stava 1. ovog člana donosi Vlada na prijedlog Ministarstva, za period od pet godina, a njime se, između ostalog, utvrđuje i obim potrebnih sredstava za njegovo sprovođenje koja se obezbjeđuju u budžetu Republike Srpske.

Član 31

(1) Godišnji program mjera zdravstvene zaštite životinja (u daljem tekstu: Program mjera) je planski dokument koji se donosi radi sprečavanja pojave, ranog otkrivanja, širenja, praćenja, suzbijanja ili iskorjenjivanja zaraznih bolesti i obezbjeđivanja sistema obilježavanja, registracije, kao i sljedivosti životinja.

(2) Program mjera donosi Vlada na prijedlog Ministarstva najkasnije do kraja januara tekuće godine za koju se donosi, a njime se utvrđuju mjere, rokovi, način sprovođenja tih mjera, subjekti koji će ih sprovoditi, izvori i način finansiranja, kao i način kontrole sprovođenja mjera.

(3) Obezbjeđenje zaštite ljudi od zaraznih bolesti koje se mogu prenijeti sa životinja na ljude organizuje se i sprovodi u saradnji sa organima uprave, drugim organizacijama i ustanovama nadležnim za poslove zdravlja.

Član 32

(1) Posebni programi zdravstvene zaštite životinja donose se u slučaju opasnosti od pojave ili pojave naročito opasnih zaraznih bolesti i egzotičnih (emergentnih) bolesti, kao i kod sprečavanja širenja endemskih bolesti.

(2) Vlada na prijedlog Ministarstva donosi posebne programe zdravstvene zaštite životinja za pojedine bolesti sa Liste naročito opasnih zaraznih bolesti.

(3) Do donošenja posebnog programa mjera iz stava 2. ovog člana Ministarstvo donosi uputstvo o postupanju u određenim slučajevima.

Član 33

(1) Planom upravljanja kriznim situacijama utvrđuju se mjere za suzbijanje pojedinih zaraznih bolesti životinja, način sprovođenja mjera i postupak kontrole, kada postoji direktan ili indirektan rizik po zdravlje ljudi ili zdravlje životinja.

(2) Vlada donosi Plan upravljanja kriznim situacijama, na prijedlog Ministarstva.

(3) Plan upravljanja kriznim situacijama sprovode krizni centri koje formira Vlada na prijedlog Ministarstva.

(4) Sredstva za nabavku, skladištenje i dopunjavanje minimalnih zaliha potrebne opreme i sredstva za krizne centre obezbjeđuju se u budžetu Republike Srpske.

(5) Ministarstvo priprema i sprovodi vježbe simulacije izbijanja pojedinih zaraznih bolesti radi provjere Plana upravljanja kriznim situacijama.

Član 34

(1) Epizootiološka jedinica je područje koje obuhvata teritoriju jedinice lokalne samouprave ili njen dio, na kome se sprovode mjere propisane ovim zakonom.

(2) Epizootiološko područje je područje koje obuhvata veći broj epizootioloških jedinica na kojem se sprovode mjere propisane ovim zakonom.

(3) Zahtjev za dobijanje ovlaštenja za obavljanje poslova iz Programa mjera na epizootiološkoj jedinici može Ministarstvu podnijeti veterinarska organizacija koja ima u radnom odnosu na neodređeno vrijeme zaposlena najmanje dva veterinara, izuzev veterinarskih organizacija iz člana 6. ovog zakona.

(4) Ako veterinarska organizacija ispunjava propisane uslove, ministar donosi rješenje o ovlaštenju za sprovođenje Programa mjera na period od pet godina, a nakon čega Ministarstvo sa veterinarskom organizacijom zaključuje ugovor o obavljanju poslova iz Programa mjera.

(5) Ako na epizootiološkoj jedinici ne postoji veterinarska organizacija koja ispunjava uslove za obavljanje, poslova iz

Programa mjera, zahtjev za dobijanje ovlaštenja za obavljanje poslova iz Programa mjera na toj epizootiološkoj jedinici Ministarstvu podnosi veterinarska organizacija sa područja te epizootiološke jedinice, za koju ministar donosi rješenje o ovlaštenju za sprovođenje Programa mjera na period od jedne godine, nakon čega Ministarstvo sa veterinarskom organizacijom zaključuje ugovor o obavljanju poslova iz Programa mjera.

(6) Ako na epizootiološkoj jedinici ne postoji veterinarska organizacija, poslovi iz Programa mjera se na osnovu zahtjeva dodjeljuju zainteresovanim veterinarskim organizacijama u susjednim ili drugim epizootiološkim jedinicama, za koju ministar donosi rješenje o ovlaštenju za sprovođenje Programa mjera na period od jedne godine, nakon čega Ministarstvo sa veterinarskom organizacijom zaključuje ugovor o obavljanju poslova iz Programa mjera.

(7) Ako za epizootiološku jedinicu ne postoji veterinarska organizacija zainteresovana za poslove iz Programa mjera, veterinarsku organizaciju za sprovođenje poslova iz Programa mjera određuje ministar i donosi rješenje kojim se daje ovlaštenje za sprovođenje Programa mjera na period od jedne godine, nakon čega Ministarstvo sa veterinarskom organizacijom zaključuje ugovor o obavljanju poslova iz Programa mjera.

(8) Veterinarske stanice i organizacije dužne su da sprovode poslove iz Programa mjera u skladu sa rješenjem o ovlaštenju za sprovođenje Programa mjera samo na epizootiološkoj jedinici za koju posjeduju ovlaštenje.

(9) Veterinarske stanice i organizacije koje imaju rješenje o ovlaštenju za sprovođenje Programa mjera dužne su da svaku kadrovsku promjenu prijave Ministarstvu pisanim putem u roku od 15 dana od dana izvršene promjene.

(10) Veterinarske laboratorije podnose Ministarstvu zahtjev za dobijanje ovlaštenja za obavljanje poslova dijagnostike iz Programa mjera.

(11) Ako veterinarska laboratorija ispunjava propisane uslove za obavljanje poslova dijagnostike iz Programa mjera, ministar donosi rješenje o ovlaštenju za sprovođenje dijagnostike iz Programa mjera na period od pet godina, a nakon toga Ministarstvo sa veterinarskom laboratorijom zaključuje ugovor o obavljanju poslova dijagnostike iz Programa mjera.

(12) Veterinarske laboratorije dužne su da sprovode poslove dijagnostike iz Programa mjera u skladu sa rješenjem o ovlaštenju za sprovođenje dijagnostike iz Programa mjera samo za epizootiološke jedinice za koju posjeduju ovlaštenje.

(13) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuju uslovi i postupak dodjele ovlaštenja za sprovođenje Programa mjera i upis u registar ovlaštenih veterinarskih organizacija i specijalističkih institucija.

Član 35

(1) Plan za potrebne količine i raspodjelu VM proizvoda i VM sredstava za sprovođenje vakcinacija i dijagnostičkih ispitivanja u skladu sa Programom mjera donosi i provodi Ministarstvo.

(2) Veterinarske organizacije koje sprovode Program mjera obavezne su da vode evidenciju o upotrebi VM proizvoda i VM sredstava za sprovođenje vakcinacije i dijagnostičkih ispitivanja iz stava 1. ovog člana i da izveštaj o upotrijebljenim VM proizvodima dostavljaju Ministarstvu u roku propisanom Programom mjera.

Član 36

(1) Zarazne bolesti životinja koje se obavezno prijavljuju su bolesti visokog rizika za zdravlje životinja odnosno ljudi, i to:

1) enzootske bolesti životinja, ako se bolest pojavi ili raširi na teritoriji Republike Srpske i

2) emergentne (egzotične) bolesti ako se bolest unese i raširi na teritoriji Republike Srpske.

(2) Ministar donosi pravilnik kojim propisuje način prijavljivanja zaraznih bolesti sa Liste zaraznih bolesti koje se obavezno prijavljuju.

Član 37

(1) Za određene bolesti životinja Ministarstvo može dodijeliti zdravstveni status slobodan koji se odnosi na stado, jato, imanje, kompartment, zonu i područje.

(2) Zdravstveni status predstavlja zdravstveno stanje stada, jata, farme, kompartmenta, zone, područja ili Republike Srpske u odnosu na određenu bolest životinja.

(3) Zona je dio teritorije Republike Srpske sa određenim zdravstvenim statusom životinja.

(4) Kompartment predstavlja jedan ili više objekata sa istim biosigurnosnim uslovima i istim uslovima ishrane, njege i držanja životinja, kao i istim zdravstvenim statusom u odnosu na određene bolesti životinja.

(5) Ministar donosi pravilnik kojim propisuje način i uslove za dobijanje zdravstvenog statusa stada, jata, imanja, kompartmenta, zone i područja.

Član 38

Međunarodne obaveze koje se odnose na sprečavanje širenja i suzbijanje bolesti životinja i zoonoza u prometu životinja, proizvoda životinjskog porijekla, hrane životinjskog porijekla, hrane za životinje, nusproizvoda životinjskog porijekla, proizvoda nusproizvoda i predmeta koji mogu biti izvor zaraze vrše se u skladu sa preporukama Međunarodne organizacije za zaštitu zdravlja životinja, sporazumom o primjeni sanitarnih i fitosanitarnih mjera Svjetske trgovinske organizacije (WTO), međunarodnim konvencijama i drugim međunarodnim sporazumima.

Član 39

(1) Radi zaštite zdravlja životinja i ljudi od bolesti koje se sa životinja mogu prenijeti na ljude sprovode se mjere za sprečavanje pojave zaraznih bolesti:

1) obavezne opšte preventivne mjere koje sprovode vlasnici životinja i

2) posebne preventivne mjere koje sprovode veterinarske organizacije.

(2) Obavezne opšte preventivne mjere obuhvataju mjere sprečavanja unošenja uzročnika zaraznih bolesti u objekte za proizvodnju i promet u kojima se obavlja veterinarska djelatnost.

(3) Posebne preventivne mjere u zavisnosti od prirode bolesti i mogućeg rizika primjenjuju se u objektima u kojima se obavlja veterinarska djelatnost, i obuhvataju vakcinaciju, primjenu VM proizvoda u profilaktičke i terapijske svrhe, dijagnostičke postupke, kao i dezinfekcija, dezinsekcija i deratizacija.

Član 40

Vlasnik životinja koji čuva, drži, uzgaja, gaji, reprodukuje, transportuje, koristi i prodaje životinje, ima pravo na:

1) zdravstvenu zaštitu životinja,

2) slobodan izbor veterinara radi pružanja usluga, osim za usluge utvrđene Programom mjera iz člana 31. ovog zakona,

3) informacije o zdravstvenom stanju životinja na određenoj teritoriji i

4) informacije o svim mjerama u vezi sa odabranim načinom i troškovima liječenja njihovih životinja, kao i o mogućim posljedicama.

Član 41

(1) Vlasnik životinja dužan je da:

1) omogući sprovođenje Programa mjera iz člana 31.ovog zakona,

2) dokaze o sprovedenim mjerama iz tačke 1) ovog stava čuva najmanje dvije godine,

3) se stara o zdravlju i dobrobiti životinja, sa pažnjom dobrog domaćina i u skladu sa ovim zakonom i drugim propisima kojima se uređuje zdravlje i dobrobit životinja,

4) preduzima mjere radi sprečavanja pojave i širenja zaraznih bolesti životinja i zoonoza u skladu sa ovim zakonom i drugim propisima,

5) obezbijedi uslove prilikom obavljanja veterinarskih intervencija,

6) obavijesti veterinarsku organizaciju u slučaju promjene zdravstvenog stanja životinja, uključujući i pobačaj,

7) obezbijedi zdravstveno ispravnu hranu za životinje,

8) omogući vršenje sistemske dezinfekcije, dezinsekcije, deratizacije, dekontaminacije i dezodoracije koju vrše veterinarske organizacije na dodijeljenoj epizootiološkoj jedinici,

9) izvrši registraciju imanja i da vodi registar na imanju u skladu sa posebnim propisima,

10) prijavi i obilježi životinje,

11) vodi evidenciju o životinjama na imanju,

12) prijavi veterinarskoj organizaciji svako kretanje i promjenu brojnog stanja životinja na imanju,

13) obezbijedi dokumentaciju kojom se dokazuje da su sprovedene sve propisane veterinarske mjere i da je izvršen veterinarski pregled na imanju i

14) čuva obaveznu dokumentaciju propisanu u oblasti veterinarstva.

(2) U slučaju promjene zdravstvenog stanja životinje vlasnik životinja dužan je da obavijesti i dostavi podatke o zdravstvenoj zaštiti i kretanju životinja u najbližu veterinarsku organizaciju koja je dužna obavijestiti nadležnog veterinarskog inspektora.

(3) Vlasniku životinja iz stava 2. ovog člana nije dozvoljeno stavljanje u promet životinje za vrijeme preduzimanja naloženih mjera od strane nadležnog veterinarskog inspektora i obavezan je

povući one životinje koje su već stavljene u promet, ako postoje znaci promjene zdravstvenog stanja.

(4) Vlasnici životinja koja drže i prometuju životinje vode evidenciju o kupovini i prodaji životinja, njihovom premještanju i prometu radi praćenja njihovog kretanja.

(5) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuje sadržaj, oblik i način vođenja evidencije iz stav 4. ovog člana.

Član 42

Obavezne, opšte i preventivne mjere za zaštitu životinja od zaraznih bolesti koje sprovode vlasnici životinja su:

1) obezbjeđivanje higijenski ispravne vode i hrane za životinje,

2) obezbjeđivanje i održavanje propisanih higijenskih uslova u objektima za uzgoj životinja i u drugim prostorijama u kojima se životinje zadržavaju,

3) obezbjeđivanje i održavanje higijenskih uslova na opremi u objektima iz tačke 2) ovog stava,

4) obezbjeđivanje higijene okota i muže,

5) obezbjeđivanje veterinarskog reda,

6) obezbjeđivanje zdravstvene ispravnosti hrane životinjskog porijekla i uslova za njihovu proizvodnju i promet,

7) sprečavanje unošenja uzročnika zaraznih bolesti u objekte za uzgoj životinja,

8) tretiranje životinjskih trupova i drugih nusproizvoda životinjskog porijekla, otpadnih voda, životinjskog izmeta i urina na propisan način,

9) obezbjeđivanje preventivne dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije u objektima, na javnim površinama i u prevoznim sredstvima, u skladu sa opštim mjerama zaštite stanovništva od zaraznih bolesti i

10) unošenje svih informacija i podataka o životinjama i njihovom kretanju u registar životinja na imanju i druge opšte mjere propisane ovim zakonom.

Član 43

(1) Posebne preventivne mjere za zaštitu stanovništva od zoonoza i toksičnih agenasa su:

1) sistematično otkrivanje, sprečavanje i suzbijanje zoonoza kod životinja,

2) izvođenje preventivnih mjera za zaštitu veterinarskih radnika, vlasnika životinja i drugih ljudi, koji mogu da dođu u neposredan ili posredan dodir sa zaraženom životinjom, hranom i proizvodima životinjskog porijekla, sirovinama ili nusproizvodima,

3) sprovođenje higijenskih mjera prilikom klanja životinja u registrovanim objektima prema standardima koji su propisani za takvu vrstu klaonica,

4) sprovođenje veterinarskih pregleda i inspekcijskih kontrola životinja, hrane i proizvoda životinjskog porijekla, sirovina i nusproizvoda u cilju obezbjeđivanja zdravstvene ispravnosti hrane i proizvoda životinjskog porijekla i sprečavanje nedozvoljenog prometa zaraženim životinjama i zdravstveno neispravnom hranom i proizvodima životinjskog porijekla, sirovinama i nusproizvodima, kojima se može zaraziti stanovništvo,

5) sprečavanje zagađenja sirovina, hrane i proizvoda životinjskog porijekla u proizvodnim objektima,

6) sprečavanje zagađenja životne sredine otpadnim hemikalijama i drugim materijalom štetnim po čovjeka do kojeg može doći prilikom klanja životinja i

7) sprovođenje mjera dezinfekcije, dezinsekcije, deratizacije, dezodoracije i dekontaminacije u objektima pod veterinarskim nadzorom.

(2) Za sprovođenje mjera iz stava 1. ovog člana donose se kratkoročni i dugoročni programi zaštite stanovništva od zoonoza koji sadrže rok u kojem se realizuje program i način njihovog finansiranja.

(3) Ministar donosi program iz stava 2. ovog člana za zaštitu zdravlja ljudi i životinja od određenih zoonoza.

Član 44

(1) Pored mjera iz člana 39. ovog zakona sprovode se i mjere ranog otkrivanja i dijagnostike zaraznih bolesti koje se obavezno prijavljuju.

(2) Mjere ranog otkrivanja i dijagnostike zaraznih bolesti su:

1) stalni nadzor zdravstvenog stanja životinja koji obuhvata praćenje zdravstvenog stanja životinja, epizootiološke situacije i sprovođenje dijagnostičkih ispitivanja i

2) utvrđivanje uzroka uginuća, oboljenja životinje i pobačaja gravidnih životinja kada se sumnja da je uzrok oboljenja, uginuća ili pobačaja gravidnih životinja zarazna bolest.

(3) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuju mjere ranog otkrivanja i dijagnostike zarazne bolesti, kao i način njihovog sprovođenja.

Član 45

(1) Sumnja na zaraznu bolest postoji u slučaju pojave kliničkih simptoma koji ukazuju na bolest, kada nastupi naglo uginuće životinja bez vidljivog uzroka ili ako se među životinjama iz istog objekta pojave uzastopno dva ili više slučajeva oboljenja sa istim ili sličnim znacima ili uginuća.

(2) U slučaju sumnje na zaraznu bolest, vlasnik životinje dužan je da:

1) odmah to prijavi ovlaštenoj veterinarskoj organizaciji,

2) onemogući drugim licima pristup životinji, krdu, stadu ili lešu uginule životinje do dolaska veterinara,

3) izoluje životinju ili leš životinje za koju se sumnja da je oboljela,

4) čuva leš životinje za koju se sumnja da je uginula od zarazne bolesti dok ne dobije uputstvo od veterinara,

5) pruža informacije koje zatraži veterinar,

6) omogući uzimanje potrebnog materijala radi ispitivanja i

7) postupi u skladu sa uputstvima koja je dobio od veterinara.

(3) Veterinar je dužan da prijavi veterinarskom inspektoru sumnju na pojavu zarazne bolesti.

(4) Po prijavi na sumnju o pojavi zarazne bolesti veterinarski inspektor vrši epizootiološko izviđanje i o tome obavještava Ministarstvo i Veterinarski institut.

(5) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuje način prijave i odjave zarazne bolesti, kao i način obavještavanja o preduzetim mjerama.

Član 46

(1) U slučaju sumnje na zaraznu bolest, veterinarska organizacija organizuje uzimanje i uzima uzorke materijala za laboratorijsko ispitivanje i dostavlja ga ovlaštenoj laboratoriji na ispitivanje.

(2) Organizovanje, uzimanje i slanje uzoraka materijala iz stava 1. ovog člana vrši se pod nadzorom veterinarskog inspektora i epizootiološke službe ovlaštene dijagnostičke institucije.

(3) Kada se na osnovu rezultata dijagnostičkih ispitivanja potvrdi prisustvo zarazne bolesti ministar donosi rješenje kojim određuje granicu zaraženog i ugroženog područja.

(4) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuju mjere za sprečavanje širenja, suzbijanja i iskorjenjivanja zarazne bolesti, način određivanja granice zaraženog i ugroženog područja.

Član 47

Kada se pri pregledu životinja prije i posle klanja potvrdi sumnja na zaraznu bolest, veterinarski inspektor je obavezan da:

1) o tome obavijesti epizootiološku službu ovlaštene dijagnostičke institucije i Ministarstvo,

2) postupi u skladu sa propisom kojim se uređuju mjere za tu zaraznu bolest i

3) naloži preduzimanje neophodnih mjera za sprečavanje širenja zarazne bolesti.

Član 48

(1) Kada se na osnovu rezultata dijagnostičkih ispitivanja potvrdi prisustvo zarazne bolesti ili u slučaju sumnje na pojavu zarazne bolesti Ministarstvo nalaže mjere koje su neophodne za sprečavanje širenja, suzbijanje i iskorjenjivanje bolesti:

1) izdvajanje zdravih od zaraženih životinja, posebno obilježavanje i vođenje evidencije tako obilježenih životinja,

2) zatvaranje oboljelih životinja ili zatvaranje objekata u kojima je utvrđena zarazna bolest i zabranu pašnog načina držanja domaćih životinja,

3) ograničavanje ili zabranu kretanja životinja,

4) zabranu klanja,

5) zabranu prometa životinja, proizvoda životinjskog porijekla, hrane životinjskog porijekla, hrane za životinje i izlučevina iz zaraženih područja ili objekata,

6) klanje ili ubijanje, na stručan i human način, zaraženih životinja ili životinja za koje se sumnja da su zaražene u cilju sprečavanja širenja bolesti,

7) oduzimanje i neškodljivo odlaganje leševa životinja koje su uginule ili koje su ubijene, kao i proizvoda životinjskog porijekla, hrane životinjskog porijekla, hrane za životinje ili izlučevina koje nije moguće dekontaminirati čišćenjem i dezinfekcijom,

8) posebne veterinarsko-zdravstvene kontrole u zaraženom i ugroženom području,

9) zabranu organizovanja sajmova, izložbi i drugog okupljanja životinja, prodaje hrane životinjskog porijekla i hrane za životinje van poslovnog prostora, kao i rada stočnih pijaca,

10) zabranu ili ograničavanje prirodnog pripusta životinja, kao i prikupljanja, obrade, skladištenja i korištenja sperme za vještačko osjemenjavanje životinja, jajnih ćelija i oplođenih jajnih ćelija koji potiču iz zaraženog ili ugroženog područja,

11) vakcinaciju, dijagnostičko ispitivanje i liječenje životinja,

12) ograničavanja kretanja lica koja su bila u kontaktu sa zaraženim životinjama, sa životinjama za koje se sumnja da su zaražene, ili sa proizvodima životinjskog porijekla, hranom životinjskog porijekla, hranom za životinje ili izlučevinama zaraženih životinja,

13) zatvaranje i sprečavanje prilaza zaraženom području i postavljanje tabli sa upozorenjem o prisustvu zarazne bolesti i kontrolama koje se preduzimaju na takvim područjima,

14) dezinfekciju, dezinsekciju, deratizaciju i dezodoraciju objekata u kojima se drže zaražene životinje ili životinje za koje se sumnja da su zaražene, kao i pratećih predmeta koji su bili u kontaktu sa zaraženim životinjama ili životinjama za koje se sumnja da su zaražene, kao i mjesta uginuća životinje,

15) dezinfekciju ljudi i vozila koji su bili u kontaktu sa zaraženim životinjama ili životinjama za koje se sumnja da su zaražene,

16) strogo držanje u zatvorenom prostoru pasa i mačaka čiji je vlasnik poznat i ubijanje na human način pasa i mačaka lutalica i kontrolu populacije divljih životinja potencijalnih prenosnika bolesti (lisice, pacovi i slično),

17) angažovanje organa nadležnog za unutrašnje poslove, u skladu sa potrebama, u cilju pružanja pomoći Ministarstvu u primjeni i sprovođenju mjera za sprečavanje širenja, suzbijanje i iskorjenjivanje bolesti,

18) obavještavanje nadležnih zdravstvenih ustanova o zaraznim bolestima životinja koje se sa životinja mogu prenijeti na ljude,

19) utvrđivanje uzroka oboljenja i uginuća,

20) sprovođenje epizootiološkog uviđaja,

21) sprovođenje ispitivanja kod divljih životinja,

22) sprovođenje zoohigijenskih, zootehničkih, karantinskih i biosigurnosnih mjera na mjestima gdje se životinje drže ili uzgajaju.

(2) Ministar rješenjem može da naloži i druge veterinarsko-zdravstvene mjere koje se odnose na sprečavanje pojave, otkrivanje, sprečavanje širenja, suzbijanje i iskorjenjivanje zarazne bolesti.

(3) Ako postoji opasnost od pojave zarazne bolesti, mjere iz stava 1. ovog člana mogu se propisati naredbom.

Član 49

U slučaju pojave zaraznih bolesti životinja, naročito opasnih zaraznih bolesti životinja i zoonoza sa liste bolesti iz člana 2. ovog zakona, proglašenja vanredne situacije, vanrednog stanja ili stanja neposredne ratne opasnosti, elementarne nepogode ili širenja epizootija Ministarstvo može da donese naredbu kojom nalaže subjektima u veterinarskoj djelatnosti sprovođenje vanrednih veterinarsko-zdravstvenih mjera.

Član 50

(1) Životinje za reprodukciju, uzorci sjemena, jajnih ćelija i embriona ispituju se u ovlaštenoj laboratoriji.

(2) Centri za reprodukciju životinja dužni su da obavještavaju Ministarstvo o svakoj sumnji ili pojavi zarazne bolesti životinja za

reprodukciju koja se može prenijeti reproduktivnim materijalom i izazvati trajnu reproduktivnu smetnju.

Član 51

Zabranjen je promet, uvoz ili izvoz sjemena za vještačko osjemenjavanje, jajnih ćelija i embriona koji sadrže uzročnike bolesti životinja ili veći broj bakterija od dozvoljenog ili koji svojim biohemijskim, biofizičkim i morfološkim svojstvima ne ispunjavaju uslove za reprodukciju.

Član 52

Ako postoji opasnost da se zarazna bolest proširi na teritoriji Republike Srpske, ministar donosi naredbu kojom na ugroženom području nalaže da se:

1) na određenim mjestima (putevi, mostovi, skele i drugo) sprovodi kontrola prometa životinja, proizvoda životinjskog porijekla, hrane životinjskog porijekla, hrane za životinje,

2) na određenom području zabrani ili ograniči dovoz životinja, proizvoda životinjskog porijekla, hrane životinjskog porijekla, hrane za životinje i

3) sprovodi dezinfekcija fizičkih lica i prevoznih sredstava.

Član 53

(1) Ministar donosi Plan praćenja rezidua farmakoloških, hormonskih i drugih štetnih materija koje mogu zaostati u tkivima, organima ili proizvodima, hrani životinjskog porijekla i hrani za životinje i kao takve mogu biti štetne za zdravlje ljudi.

(2) Ministar na osnovu Plana iz stava 1. ovog člana donosi plan uzimanja uzoraka koji sadrži vrstu i broj uzoraka, način uzimanja i ispitivanja uzoraka životinja, proizvoda životinjskog porijekla, hrane životinjskog porijekla i hrane za životinje, objekte iz kojih se uzima uzorak, dinamiku uzimanja uzoraka, ovlaštenu laboratoriju, kao i mjere koje se preduzimaju kada se ustanovi da je količina rezidua i drugih štetnih materija veća od maksimalno dozvoljene.

(3) Rok za donošenje planova iz st. 1. i 2. ovog člana je decembar tekuće godine za narednu godinu.

(4) Sredstva za sprovođenje Plana praćenja rezidua iz stava 1. ovog člana obezbjeđuju se u budžetu Republike Srpske.

Član 54

U slučajevima iz člana 52. ovog zakona, na prijedlog Ministarstva, Vlada preduzima mjere koje se odnose na:

1) angažovanje veterinarske službe i građana za sprovođenje propisanih mjera zdravstvene zaštite životinja,

2) angažovanje opreme, VM proizvoda i prevoznih sredstava u skladu sa posebnim propisima i privremenu upotrebu zemljišta i zgrada radi sprovođenja propisanih mjera zdravstvene zaštite životinja,

3) korištenje zemljišta i objekata u svrhu neškodljivog uklanjanja leševa ubijenih ili uginulih životinja, proizvoda životinjskog porijekla, hrane životinjskog porijekla, hrane za životinje i pratećih predmeta i drugog zaraženog materijala zakopavanjem, spaljivanjem ili na neki drugi način i

4) određivanje posebnih zadataka svim subjektima koji obavljaju veterinarsku djelatnost, a po potrebi i drugim pravnim licima, organima uprave i institucijama radi sprovođenja propisanih mjera zdravstvene zaštite životinja.

Član 55

Zarazna bolest je prestala kad od ozdravljenja, uginuća ili ubijanja posljednje oboljele životinje i poslije izvršene završne dezinfekcije protekne najduži period inkubacije za tu zaraznu bolest, odnosno period između unosa patogena u organizam životinje i pojave kliničkih simptoma bolesti, osim u slučajevima kada je preporukama Međunarodne organizacije za zaštitu zdravlja životinja za tu zaraznu bolest drugačije određeno.

Član 56

Vlasnici životinja, proizvoda životinjskog porijekla, hrane životinjskog porijekla, hrane za životinje i pratećih predmeta mogu ostvariti naknadu štete za:

1) životinje koje su ubijene u dijagnostičke svrhe,

2) životinje koje su uginule neposredno prije prijave i tokom trajanja zarazne bolesti, ako je vlasnik životinje ispunio obaveze iz člana 45. stav 2. ovog zakona,

3) životinje koje su ubijene u cilju suzbijanja zarazne bolesti,

4) proizvode životinjskog porijekla i hranu životinjskog porijekla oduzete i uništene u cilju suzbijanja zarazne bolesti,

5) hranu za životinje oduzetu i uništenu u cilju suzbijanja zarazne bolesti,

6) prateće predmete koji ne mogu da se dekontaminiraju i

7) objekte, opremu i prateće predmete oštećene ili uništene zbog primjene naloženih veterinarsko-zdravstvenih mjera za suzbijanje i iskorjenjivanje zarazne bolesti.

Član 57

Vlasnik životinja, proizvoda životinjskog porijekla, hrane životinjskog porijekla, hrane za životinje i pratećih predmeta ne može ostvariti naknadu štete iz člana 56. ovog zakona ako:

1) ne posjeduje uvjerenje o zdravstvenom stanju životinje izdato u skladu sa ovim zakonom,

2) životinja nije obilježena u skladu sa zakonom,

3) namjerno ili zbog grube nepažnje, nije odmah prijavio postojanje zarazne bolesti ili postojanje sumnje na zaraznu bolest,

4) nije izvršio obaveznu preventivnu vakcinaciju i dijagnostička i druga ispitivanja u skladu sa Programom mjera,

5) nije sproveo druge propisane mjere, uključujući i zabranu kretanja radi sprečavanja pojave i širenja zarazne bolesti,

6) uginuće životinje nije nastupilo kao posljedica zarazne bolesti,

7) uginuće ili klanje životinje nije posljedica mjera koje je odredio veterinarski inspektor i

8) je do pojave bolesti došlo prilikom uvoza životinja, proizvoda životinjskog porijekla, hrane životinjskog porijekla, hrane za životinje ili za vrijeme sprovođenja postupka carinjenja životinja u

međunarodnom prometu (tokom trajanja karantina nakon ulaska u zemlju).

Član 58

(1) Visina naknade štete iz člana 56. ovog zakona utvrđuje se na osnovu tržišne vrijednosti koju bi ubijena, zaklana ili uginula životinja ili oštećeni ili uništeni proizvodi životinjskog porijekla, hrana životinjskog porijekla, hrana za životinje, prateći predmeti, objekti i oprema, imali u trenutku ubijanja, klanja, uginuća, oštećenja ili uništenja.

(2) Utvrđivanje vrijednosti životinja, odnosno proizvoda životinjskog porekla, hrane životinjskog porekla, hrane za životinje, pratećih predmeta, objekata i opreme vrši Komisija za procjenu štete koju imenuje ministar.

(3) Pri imenovanju Komisije za procjenu štete iz stava 2. ovog člana obezbjeđuje se ravnopravna zastupljenost oba roda.

(4) Vlasnik životinje, proizvoda životinjskog porijekla, hrane životinjskog porijekla, hrane za životinje i pratećih predmeta podnosi zahtjev Ministarstvu za naknadu štete, sa propisanom dokumentacijom.

(5) Zahtjev iz stava 4. ovog člana podnosi se od 15. septembra do 15. oktobra tekuće godine za štete nastale od 15. septembra prethodne godine do 15. septembra tekuće godine.

(6) Ministar donosi rješenje o ispunjenosti uslova za isplatu naknade štete.

(7) Protiv rješenja iz stava 6. ovog člana nije dozvoljena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda u roku od 30 dana od dana dostavljanja rješenja.

(8) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuju uslovi i dokumentacija za ostvarivanje prava na naknadu štete.

GLAVA V

OBJEKTI U KOJIMA SE OBAVLjA VETERINARSKA DJELATNOST

Član 59

(1) Objekti, u zavisnosti od vrste djelatnosti koja se u njima obavlja, mogu biti:

1) za uzgoj, držanje i promet životinja,

2) za klanje životinja,

3) za proizvodnju i promet hrane životinjskog porijekla,

4) za proizvodnju i promet proizvoda životinjskog porijekla,

5) za proizvodnju i promet hrane za životinje,

6) za vršenje usluga dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije u objektima pod veterinarskim nadzorom i

7) za sakupljanje, preradu i uništavanje nusproizvoda životinjskog porijekla.

(2) Objekat u kome se obavlja veterinarska djelatnost je građevinska cjelina ili prostor za uzgoj, držanje, klanje, liječenje, reprodukciju, izlaganje, održavanje takmičenja, prodaju životinja, ulov ili dresuru, odlaganje, preradu i uništavanje nusproizvoda životinjskog porijekla, za proizvodnju, skladištenje i promet proizvoda životinjskog porijekla, hrane životinjskog porijekla i hrane za životinje, proizvodnju i promet VM proizvoda i VM sredstava za upotrebu u veterinarskoj medicini i proizvodnju, kao i promet proizvoda za dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju.

(3) Uzgoj, držanje i promet životinja, klanje životinja čije je meso namijenjeno za javnu potrošnju, proizvodnju i promet hrane životinjskog porijekla, proizvodnja i promet proizvoda životinjskog porijekla, proizvodnja i promet hrane za životinje mogu se obavljati samo u objektima koji ispunjavaju opšte i posebne uslove higijene hrane i hrane za životinje.

(4) U objektima iz stava 1. ovog člana nije dozvoljeno obavljanje djelatnosti ukoliko nisu registrovani ili odobreni od strane Ministarstva.

(5) Ministar donosi pravilnike kojim se propisuju:

1) opšta pravila higijene hrane životinjskog porijekla,

2) posebna pravila higijene hrane životinjskog porijekla,

3) mikrobiološki kriterijumi za hranu životinjskog porijekla i

4) posebni uslovi za objekte u poslovanju sa hranom životinjskog porijekla koji se odobravaju pod posebnim uslovima.

Član 60

(1) Zahtjev za registraciju, odnosno odobravanje objekata za obavljanje djelatnosti iz člana 59. ovog zakona podnosi se Ministarstvu sa propisanom dokumentacijom.

(2) Ako su ispunjeni propisani uslovi, ministar donosi rješenje o registraciji, odnosno odobravanju djelatnosti i objekat se upisuje u Registar objekata, odnosno Registar odobrenih objekata i dodjeljuje mu se veterinarski kontrolni broj.

(3) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuju vrste objekata koji se registruju, odnosno odobravaju, način i postupak registracije, odnosno odobravanja objekata, kao i izgled obrasca zahtjeva za upis objekata u Registar objekata, odnosno Registar odobrenih objekata.

Član 61

(1) Podaci iz Registra objekata i Registra odobrenih objekata su javni.

(2) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuje sadržina i način vođenja Registra objekata i Registra odobrenih objekata.

Član 62

(1) Ministar donosi rješenje kojim se ukida rješenje o odobravanju, odnosno registraciji objekta, u sljedećim slučajevima:

1) na osnovu podnesenog zahtjeva za ukidanje rješenja,

2) na osnovu prijedloga veterinarskog inspektora,

3) ako se djelatnost obavlja suprotno odgovarajućim propisima,

4) kada se utvrdi da subjekat ne obavlja djelatnost duže od godinu dana i

5) pokretanjem postupka stečaja, likvidacije ili brisanja iz odgovarajućeg registra subjekta iz člana 59. ovog zakona.

(2) U slučaju iz stava 1. ovog člana objekat se briše iz Registra objekata i Registra odobrenih objekata.

Član 63

(1) Izgradnja, odnosno rekonstrukcija objekata iz člana 59. ovog zakona vrši se u skladu sa propisima kojim se uređuje izgradnja i rekonstrukcija objekata i u skladu sa ovim zakonom.

(2) Izgradnja, odnosno rekonstrukcija objekata iz člana 59. ovog zakona vrši se u skladu sa opštim i posebnim uslovima za higijenu hrane životinjskog porijekla i hrane za životinje koji se odnose na pojedine vrste tih objekata.

Član 64

(1) Ministarstvu se podnosi zahtjev za utvrđivanje ispunjenosti uslova za objekte u kojima se obavlja djelatnost iz člana 59. ovog zakona.

(2) Ministar donosi rješenje kojim imenuje Komisiju za pregled objekata.

(3) Pri imenovanju Komisije za pregled objekata obezbijediće se ravnopravna zastupljenost oba pola.

(4) Komisija za pregled objekta ima najmanje tri člana, za člana komisije može biti imenovano lice veterinarske i prehrambene struke, a predsjednik Komisije je lice zaposleno u Ministarstvu.

(5) Ako objekat u kome se obavlja djelatnost iz člana 59. stav 1. t. 2) do 5) ovog zakona ispunjava propisane opšte i posebne uslove za higijenu hrane i hrane za životinje, ministar donosi rješenje o ispunjenosti uslova za obavljanje djelatnosti i dodjeljuje objektu veterinarski kontrolni broj.

(6) Ako objekat iz člana 59. stav 1. t. 2) do 5) ovog zakona ispunjava samo opšte uslove za higijenu hrane i hrane za životinje, ministar donosi privremeno rješenje o ispunjenosti uslova za obavljanje djelatnosti i dodjeljuje veterinarski kontrolni broj.

(7) Period za koji se donosi privremeno rješenje iz stava 6. ovog člana ne može biti kraći od tri mjeseca, niti duži od šest mjeseci.

(8) Prije isteka roka iz stava 7. ovog člana komisija za pregled objekta utvrđuje ispunjenost opštih i posebnih uslova za higijenu hrane i hrane za životinje.

(9) Na osnovu pozitivnog mišljenja Komisije za pregled objekata, ministar donosi rješenje o ispunjenosti uslova za obavljanje djelatnosti na period od tri godine i dodjeljuje veterinarski kontrolni broj.

(10) Ako objekat i nakon isteka roka privremenog rješenja iz stava 7. ovog člana ne ispunjava opšte i posebne uslove za higijenu hrane i hrane za životinje, ministar donosi rješenje o odbijanju zahtjeva za odobravanje objekta.

(11) Ako objekat iz člana 59. stav 1. tačke 1) i t. 6) do 8) ovog zakona ispunjava propisane uslove za obavljanje djelatnosti, ministar donosi rješenje o ispunjenosti uslova.

(12) Rješenje o ispunjenosti uslova za obavljanje djelatnosti je konačno i protiv njega se može pokrenuti upravni spor.

(13) Troškove pregleda koje vrši Komisija za pregled objekata iz stava 2. ovog člana snosi podnosilac zahtjeva.

(14) Naknadu za rad u Komisija za pregled objekata može ostvariti član koji nema status državnog službenika.

(15) Vlada na prijedlog Ministarstva donosi Uredbu o visini naknade i način naplate troškova iz stava 13. ovog člana.

st. (16) i (17) *(brisani)*

Član 65

(1) Svi objekti koji su odobreni do stupanja na snagu ovog zakona podliježu postupku kategorizacije na osnovu operativnog Programa

kategorizacije objekata u kojima se obavlja veterinarska djelatnost u Republici Srpskoj.

(2) Kategorizacija objekata predstavlja ocjenu svih objekata iz člana 59. stav 1. t. 2) do 5) ovog zakona, u odnosu na njihovu usklađenost sa opštim i posebnim uslovima za higijenu hrane životinjskog porijekla i hrane za životinje u skladu sa ovim zakonom.

(3) Kategorizacija iz stava 1. ovog člana obavezno sprovodi se u roku od dvije godine od dana donošenja Programa kategorizacije objekata u kojima se obavlja veterinarska djelatnost u Republici Srpskoj.

(4) Kategorizacija iz stava 1. ovog člana za objekte koji su odobreni za izvoz mora se sprovesti u roku od godinu dana od dana donošenja programa iz stava 1. ovog člana.

(5) Subjekti u poslovanju sa hranom čiji su objekti u postupku kategorizacije procijenjeni kao neusklađeni i, na osnovu pozitivno procijenjenog plana unapređenja, izdato im je rješenje o privremenom odobrenju za obavljanje djelatnosti, obavezno se usklađuju sa odredbama ovog zakona do roka na koji je rješenje izdato.

(6) Vlada na prijedlog Ministarstva donosi Program kategorizacije objekata u kojima se obavlja veterinarska djelatnost u Republici Srpskoj.

Član 66

(1) Zainteresovani subjekti čiji proizvodi su namijenjeni izvozu mogu Ministarstvu podnijeti zahtjev za upis objekata u kojima se obavlja djelatnost iz člana 59. ovog zakona u Registar objekata u kojima nastaju proizvodi namijenjeni izvozu (u daljem tekstu: Registar izvoznih objekata).

(2) Ako se utvrdi da izvozni objekti iz stava 1. ovog člana ispunjavaju opšte i posebne uslove za higijenu hrane životinjskog porijekla i hranu za životinje, ministar rješenjem dodjeljuje izvozni kontrolni broj i upisuju se u Registar izvoznih objekata koji vodi Ministarstvo.

(3) Zabranjen je izvoz proizvoda nastalih u objektu koji nije odobren za izvoz.

(4) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuje način i postupak za davanje odobrenja objektima u kojima nastaju proizvodi namijenjeni izvozu i za dobijanje izvoznog kontrolnog broja, kao i sadržina i način vođenja Registra izvoznih objekata.

Član 67

(1) Subjekat u poslovanju sa hranom i hranom za životinje, osim subjekta koji obavlja djelatnost primarne proizvodnje, dužan je da uspostavi i sprovodi u svim fazama proizvodnje, prerade i prometa hrane sistem samokontrole, zasnovan na principima dobre proizvođačke prakse i dobre higijenske prakse, analizi opasnosti i kritičnih kontrolnih tačaka - HACCP.

(2) Subjekat u poslovanju sa hranom i hranom za životinje obavezan je da u radnom odnosu na neodređeno vrijeme ima zaposleno odgovorno lice za sprovođenje sistema iz stava 1. ovog člana.

Član 68

(1) Na teritoriji Republike Srpske obavezno se obilježavaju goveda, svinje, ovce, koze, konji i druge životinje i kontroliše kretanje životinja kroz obaveznu registraciju imanja, identifikaciono markiranje životinja, izdavanje pasoša za životinje, evidencije, registre, radi prikupljanja svih podataka u informacioni sistem za obilježavanje i kontrolu kretanja životinja.

(2) Obilježavanje, registraciju i kontrolu kretanja životinja sprovodi Ministarstvo.

(3) Kancelarija za unos podataka u sistem obilježavanja, registracije i kontrole kretanja životinja sprovodi aktivnosti na osnovu pravilnika o načinu i uslovima vršenja poslova Kancelarije za unos podataka, koji donosi ministar.

(4) Obilježavanje goveda, svinja, ovaca, koza i kopitara vrše veterinarske organizacije kojima je Ministarstvo izdalo ovlaštenje za obilježavanje životinja (u daljem tekstu: ovlašteni obilježivač).

(5) Ministarstvo može izdati ovlaštenje za obilježavanje životinja i uzgajivačkoj organizaciji i uzgajivaču na vlastitom stadu.

(6) Vlasnik životinja obavezan je da vodi registar životinja na imanju u koji se unose podaci o životinjama na imanju i njihovom kretanju.

(7) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuje način obilježavanja i registracije i kontrole kretanja životinja, struktura informacionog sistema za obilježavanje i kontrolu kretanja životinja, obrasci, evidencije, registri iz stava 1. ovog člana, kao i uslovi koje je obavezan da ispunjava ovlašteni obilježivač.

Član 69

(1) Psi i mačke obilježavaju se na propisan način i upisuju se u Registar pasa i mačaka, a vlasnik je obavezan posjedovati ispravu o upisu i vakcinisanju psa i mačke protiv bjesnila.

(2) Vakcinaciju pasa i mačaka, unos podataka u registar pasa i mačaka i izdavanje dokumenata o upisu i dokumenta za nekomercijalno kretanje vrši ovlaštena veterinarska organizacija, u skladu sa odredbama ovog zakona.

(3) Registar pasa i mačaka vodi Ministarstvo.

(4) Naknadu za troškove upisa pasa i mačaka, obaveznog obilježavanja pasa i mačaka i izdavanja isprava plaća vlasnik životinje.

(5) Na osnovu pozitivnog mišljenja Komisije za pregled objekata, ministar donosi rješenje o ispunjenosti uslova za obavljanje djelatnosti i dodjeljuje veterinarski kontrolni broj.

(6) Nad životinjama iz stava 1. ovog člana nad kojima nisu sprovedene propisane mjere, sprovodiće se mjere u skladu sa uslovima i propisima o dobrobiti životinja.

(7) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuje sadržaj i oblik registra pasa i mačaka, dokument o obaveznom upisu i sprovedenim mjerama, uslovi i način obilježavanja i oblik obavezne oznake za pse i mačke.

Član 70

(1) Uvid u informacioni sistem za obilježavanje i kontrolu kretanja životinja ima:

1) ovlašteni obilježivač i

2) veterinarski inspektor.

(2) Ministarstvo može odobriti uvid u informacioni sistem za obilježavanje i kontrolu kretanja životinja i drugim korisnicima na njihov zahtjev.

Član 71

(1) Identifikacioni dokument za životinje je pasoš ili drugi dokument koji se obavezno izdaje za goveda, ovce, koze, svinje, kopitare, pse i mačke, a po potrebi i za ostale životinje.

(2) Kancelarija za unos podataka izdaje pasoš ili drugi identifikacioni dokument za svaku obilježenu životinju iz stava 1. ovog člana, u skladu sa ovim zakonom.

(3) U slučaju da je goveče ili druga životinja uvezena iz zemalja Evropske unije, izdaje se novi pasoš u roku od 14 dana od dana unošenja podataka u informacioni sistem za obilježavanje i kontrolu kretanja životinja, a po zahtjevu zemlje izvoznice originalni pasoši se vraćaju.

Član 72

(1) Ako je goveče upućeno u klaonicu, veterinarski inspektor je dužan da poslije klanja pasoš zajedno sa zapisnikom o uništenim markicama vrati u Kancelariju za unos podataka.

(2) U slučaju uginuća govečeta, poslije obavještavanja ovlaštenog obilježivača i njegovog dolaska, vlasnik životinje dužan je da preda pasoš koji se zajedno sa ušnim markicama dostavlja u Kancelariju za unos podataka.

(3) Pasoši iz st. 1. i 2. ovog člana uništavaju se pod kontrolom Kancelarije za unos podataka.

Član 73

Ovlašteni obilježivač dužan je da u pasoš unese podatke o prispjeću govečeta na imanje.

Član 74

(1) U slučaju oštećenja ili nestanka identifikacionog dokumenta, vlasnik je dužan da obavijesti ovlaštenog obilježivača u roku od sedam dana od dana oštećenja ili nestanka identifikacionog dokumenta, radi izdavanja novog identifikacionog dokumenta.

(2) Novi identifikacioni dokument nosi oznaku “duplikat" i sadrži podatke propisane ovim zakonom.

Član 75

(1) Veterinarski inspektori sprovode službenu kontrolu obilježavanja i registracije životinja na imanjima na osnovu analize rizika.

(2) Veterinarska inspekcija izrađuje godišnji izvještaj o sprovedenim službenim kontrolama obilježavanja i kontrole kretanja životinja koja se dostavlja Ministarstvu najkasnije do 31. januara tekuće godine za prethodnu godinu.

(3) Ministar donosi Plan službenih kontrola, kriterijume za analizu rizika obilježavanja i kontrole kretanja životinja, kao i obrazac godišnjeg izvještaja iz stava 2. ovog člana.

Član 76

(1) Troškove obilježavanja i registrovanja životinja snosi vlasnik.

(2) Vlada na prijedlog Ministarstva donosi Uredbu o visini naknade i način naplate troškova iz stava 1. ovog člana.

Član 77

(1) Životinja može da se stavi u promet ako je obilježena i ako potiče iz objekata ili imanja registrovanog u skladu sa ovim zakonom.

(2) Životinju u prometu prati identifikacioni dokument i uvjerenje o zdravstvenom stanju životinje izdato od strane veterinarske organizacije koja je sprovela Program mjera ili veterinarskog inspektora.

(3) Pošiljka životinja je određeni broj životinja iste vrste koje su obuhvaćene istom potvrdom o zdravstvenom stanju pošiljke, koje se prevoze istim prevoznim sredstvom i koje dolaze iz istog mjesta porijekla.

(4) Pošiljku životinja koje napuštaju epizootiološku jedinicu uz uvjerenje o zdravstvenom stanju za svaku životinju prati i potvrda o prometu koju izdaje veterinarska organizacija.

(5) Zabranjeno je izdati uvjerenje iz stava 2. ovog člana za bolesne životinje i za životinje na kojima nisu sprovedene propisane obavezne veterinarske mjere i sa područja ili imanja pod posebnim veterinarsko-inspekcijskim nadzorom.

(6) Veterinarske organizacije obavezne su da vode evidenciju o izdatim uvjerenjima o zdravstvenom stanju životinja i potvrdama o zdravstvenom stanju pošiljke u prometu iz st. 2. i 3. ovog člana.

(7) Uvjerenje o zdravstvenom stanju životinje važi pet dana, a uvjerenje izdato za pčelinje zajednice tri mjeseca od dana izdavanja.

(8) Uvjerenje o zdravstvenom stanju životinje može da se produži samo jednom na period do tri dana od dana isteka prvog perioda važenja na poleđini uvjerenja, uz datum produženja, potpis i pečat ovlaštene osobe.

(9) Vlada na prijedlog Ministarstva donosi Uredbu o visini i načinu naplate naknade za izdavanje uvjerenja o zdravstvenom stanju životinje i potvrde o zdravstvenom stanju pošiljke u prometu iz ovog člana.

(10) Prethodni vlasnik životinje dužan je odjaviti životinju sa svog imanja, a novi vlasnik je obavezan da odmah po kupovini, a prije uvođenja životinje na imanje za kupljenu životinju izvrši prenos uvjerenja o zdravstvenom stanju životinje na svoje ime i izvrši upis vlasništva u veterinarski informacioni sistem za obilježavanje i kontrolu kretanja životinja Ministarstva.

(11) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuju uslovi za stavljanje životinja u promet, način pregleda pošiljke životinja prije utovara, obrazac uvjerenja o zdravstvenom stanju životinje, obrazac potvrde o zdravstvenom stanju pošiljke životinje u prometu, sadržina i način vođenja evidencije o izdatim uvjerenjima i potvrdama.

Član 78

(1) Prevoz životinja vrši se vozilima, koja ispunjavaju tehničke i higijenske uslove u skladu sa propisima o dobrobiti životinja i koja su registrovana za obavljanje djelatnosti prevoza životinja u Ministarstvu, izuzev vozila kojima se vrši prevoz životinja u okviru iste epizootiološke jedinice.

(2) Prevoznici životinja dužni su da na zahtjev veterinarskog inspektora daju na uvid uvjerenje o zdravstvenom stanju životinje i identifikacioni dokument životinje, a za pošiljku životinja koje napuštaju epizootiološku jedinicu - i potvrdu o zdravstvenom stanju pošiljke.

(3) Tokom prevoza životinje, utovar, pretovar i istovar životinje može da se obavlja samo u objektu koji ispunjava veterinarsko-zdravstvene uslove za tu vrstu objekta.

Član 79

(1) U slučaju da se tokom prevoza životinja dogodi saobraćajna nezgoda, prevoznik, odnosno policijski službenik prijavljuje je centru za obavještavanje, koji obavještava najbližeg veterinarskog inspektora.

(2) Veterinarski inspektor obavještava najbližu veterinarsku organizaciju koja je obavezna da pruži prvu veterinarsku pomoć povrijeđenim životinjama kako bi mogle da se dalje transportuju.

(3) Povrijeđenim životinjama koje nisu sposobne za dalji prevoz potrebno je pružiti veterinarsku pomoć, smještaj i njegu do ozdravljenja, osim u slučaju kada su povrede neizlječive i životinji nanose bol i patnju koju nije moguće odstraniti, te se takve životinje moraju odmah eutanazirati ili ekonomski iskoristiti.

(4) Zoohigijenska služba ili privredna društva za odvoz nusproizvoda obavezna su da organizuju prevoz i kompletno uništenje uginulih i ubijenih životinja.

(5) Prevoznik je obavezan da obezbijedi adekvatno vozilo i odvoz životinja, koje su sposobne za dalji prevoz.

Član 80

(1) Prodaja životinja vrši se na sabirnim centrima, stočnim pijacama, dogonima i vlastitom imanju.

(2) Zabranjena je organizovana prodaja životinja izvan registrovanih i odobrenih objekata.

(3) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuju veterinarsko-zdravstveni uslovi za objekte iz stava 1. ovog člana.

Član 81

(1) Životinje u unutrašnjem prometu mogu da se smjeste u objekte za uzgoj i držanje, osim ako se takve životinje smjeste u karantin radi sprovođenja dijagnostičkog ispitivanja i vakcinacije.

(2) Karantin za životinje je objekat u kojem se drže životinje, reproduktivni materijal i jaja za priplod u uslovima potpune izolacije, a radi provjere i utvrđivanja njihovog zdravstvenog stanja.

(3) Životinje u unutrašnjem prometu obavezno se smještaju u karantin radi ispitivanja ili upute na klanje ako:

1) životinja nije obilježena i ako je ne prati odgovarajući identifikacioni dokument,

2) vlasnik životinje nema uvjerenje o zdravstvenom stanju životinje ili je uvjerenje nevažeće (zbog isteka roka, nepotpunih podataka ili drugih nedostataka),

3) za pošiljku vlasnik životinje ne posjeduje potvrdu o njenom zdravstvenom stanju,

4) postoji sumnja ili je utvrđeno da životinja boluje od zarazne bolesti,

5) životinja potiče iz zaraženog ili ugroženog područja i

6) nije moguće utvrditi porijeklo životinje ili vlasnika.

(4) Karantin iz stava 2. ovog člana obavezno ispunjava sljedeće uslove:

1) nalazi se van naseljenog mjesta,

2) ograđen je na odgovarajući način i

3) ima osnovne uslove za smještaj i ishranu životinja, odnosno za smještaj zaposlenih u karantinu.

(5) Nakon sprovedenih karantinskih mjera i u skladu sa rezultatima laboratorijskih pretraga, ako su životinje zdrave, veterinarski inspektor naređuje zatvaranje karantina, izdavanje uvjerenja o zdravstvenom stanju i obilježavanje životinja, a vlasnik snosi troškove izdavanja uvjerenja i obilježavanja.

(6) Za karantin iz stava 4. ovog člana mora postojati rješenje ministra.

(7) Troškove karantina za životinje snosi vlasnik životinje.

(8) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuju uslovi u objektima za karantin za životinje.

Član 82

(1) Rješenje o odobrenju za održavanje izložbi, sajmova, ocjenjivanje ili takmičenje životinja, priredbi sa životinjama (cirkusi, putujući zoološki vrt i slično) donosi jedinica lokalne samouprave po zahtjevu organizatora.

(2) Mjesta na kojima se organizuju manifestacije iz stava 1. ovog člana su imanja u smislu kontrole kretanja životinja i upisuju se u informacioni sistem za obilježavanje i kontrolu kretanja životinja koji vodi Ministarstvo.

(3) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuju uslovi za održavanje izložbi, sajmova, ocjenjivanje ili takmičenje životinja i priredbi sa životinjama.

Član 83

(1) Klanje životinja obavlja se u odobrenim klaonicama, ako su njihovi proizvodi namijenjeni za javnu potrošnju.

(2) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, klanje životinja u slučaju prinudnog klanja može da se obavlja i izvan odobrene klaonice.

(3) Prinudno klanje životinja je klanje bez prethodnog veterinarsko-zdravstvenog pregleda u slučaju kada je život životinje neposredno

ugrožen.

(4) Izvan odobrene klaonice može da se obavlja i klanje svinja, ovaca, koza, živine i kunića ako su namijenjeni za upotrebu u domaćinstvu.

(5) Klanje bolesnih životinja, u smislu ovog zakona, podrazumijeva klanje životinja oboljelih od bolesti kod kojih nije zabranjeno klanje i takve životinje se mogu uputiti u klaonicu radi klanja, sa uputstvom veterinarskog inspektora u kome je obavezno naznačiti: vrstu, rasu, starost, pol i osobene znake životinje, stavljene oznake (tetovir, ušna markica), poslovno ime, odnosno ime i prezime i adresa vlasnika životinje, datum pregleda i dijagnoza, kao i VM proizvodi ako je životinja liječena.

(6) Klanje životinja iz stava 5. ovog člana vrši se u posebnom objektu opremljenom za klanje oboljelih životinja (sanitarna klaonica) ili u objektu za redovno klanje životinja, ali poslije klanja zdravih životinja, u tom slučaju je obavezna pojačana dezinfekcija poslije klanja.

(7) Zabranjeno je korištenje mesa i organa zaklanih bolesnih životinja za javnu potrošnju, kao i odstranjivanje ili uništavanje bez prethodnog veterinarsko-zdravstvenog pregleda.

(8) Ako se na osnovu pregleda mesa i organa zaklanih bolesnih životinja ne može donijeti odluka o njihovoj higijenskoj ispravnosti za javnu potrošnju, kao i u slučaju sumnje na neku zaraznu bolest, veterinarski inspektor nalaže mikrobiološki pregled, odnosno druge potrebne laboratorijske preglede.

Član 84

(1) Životinje prije klanja i poslije klanja podliježe službenoj kontroli ako su njihovi proizvodi namijenjeni za javnu potrošnju.

(2) Prije klanja životinje, veterinarski inspektor provjerava identifikaciju životinje i pregleda identifikacioni dokument i uvjerenje o zdravstvenom stanju.

(3) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana kod prinudnog klanja veterinar vrši i pregled životinje prije klanja.

(4) Službena kontrola divljači vrši se poslije hvatanja ili odstrela.

(5) U slučaju klanja domaćih svinja, divljih svinja, konja i drugih vrsta životinja obavezan je pregled na trihinelu (metodom vještačke digestije).

(6) U slučaju da u klaonici nije obezbijeđeno stalno prisustvo veterinarskog inspektora, nadzor nad klanjem vrši veterinarska organizacija u skladu sa ovim zakonom.

(7) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuje način vršenja službene kontrole životinja prije i poslije klanja.

Član 85

(1) Radi sprečavanja širenja zaraznih bolesti životinja i proizvodnje bezbjedne hrane životinjskog porijekla, klaonica obavezno vodi evidenciju o podacima koji se odnose na kupovinu životinja, klanje životinja, promet proizvoda životinjskog porijekla, hrane životinjskog porijekla, nusproizvodima životinjskog porijekla i drugo.

(2) Podaci iz stava 1. ovog člana čuvaju se tri godine.

(3) Klaonica iz stava 1. ovog člana dužna je da u informacioni sistem za obilježavanje i kontrolu kretanja životinja unese podatke o identifikacionim brojevima zaklanih životinja.

(4) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuje oblik i sadržina evidencije iz stava 1. ovog člana.

Član 86

(1) Korisnik lovišta dužan je da privremeno skladišti divljač i leševe divljači radi sprovođenja službene kontrole divljači poslije hvatanja ili odstrela.

(2) Korisnik lovišta dužan je da obezbijedi službenu kontrolu odstreljene divljači prije stavljanja u promet i službenu kontrolu leševa životinja.

(3) Poslije službene kontrole, ako je divljač bezbjedna za ishranu ljudi, obilježava se žigom ili se izdaje potvrda o bezbjednosti za ishranu ljudi.

(4) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuje oblik i sadržina žiga, odnosno potvrde o bezbjednosti za ishranu ljudi.

Član 87

(1) Hrana životinjskog porijekla podliježe službenoj kontroli u proizvodnji i prometu.

(2) Zabranjena je prodaja hrane životinjskog porijekla izvan registrovanog, odnosno odobrenog objekta.

(3) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuje način i postupak sprovođenja službene kontrole hrane životinjskog porijekla.

Član 88

(1) Hrana životinjskog porijekla stavljena u promet obilježava se na propisan način.

(2) Hrana životinjskog porijekla proizvedena ili prerađena na način propisan ovim zakonom obilježava se žigom, identifikacionom oznakom u obliku žiga ili se izdaje potvrda sa brojem pod kojim je objekat upisan u Registar objekata.

(3) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuje oblik i sadržina žiga, kao i način i postupak obilježavanja hrane životinjskog porijekla.

Član 89

(1) Zabranjeno je stavljati u promet hranu životinjskog porijekla koja nije bezbjedna za ishranu ljudi.

(2) Kada se službenom kontrolom utvrdi da hrana životinjskog porijekla nije bezbjedna za ishranu ljudi, naređuje se uništavanje ili propisno osposobljavanje hrane životinjskog porijekla za druge namjene, u skladu sa propisima iz oblasti hrane.

Član 90

(1) Izuzetno od uslova za objekte iz člana 59. stav 1. t. 2) do 5) ovog zakona, male količine primarnih proizvoda životinjskog porijekla i proizvode životinjskog porijekla namijenjene za ishranu ljudi proizvedene na poljoprivrednom gazdinstvu dozvoljeno je stavljati u promet u skladu sa posebnim propisom.

(2) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuju uslovi za proizvodnju i stavljanje u promet proizvoda iz stava 1. ovog člana.

Član 91

(1) Zabranjeno je vršiti promet koža iz objekta koji nije odobren.

(2) Zabranjeno je vršiti promet koža bez prethodnog pregleda na bedrenicu, ako kože potiču od životinja koje su zaklane bez izvršene službene kontrole pregleda ili ako potiču od uginulih životinja.

(3) Privredno društvo, odnosno preduzetnik koji obavlja djelatnost prometa i prerade kože dužno je da obilježi i vodi evidenciju o porijeklu otkupljenih koža i čuva dokumentaciju tri godine.

(4) Kože u prometu iz stava 2. ovog člana vidno se obilježavaju rednim brojem evidencije.

(5) Privredno društvo, odnosno preduzetnik iz stava 3. ovog člana dužan je da dostavi ovlaštenoj laboratoriji uzorke koža radi njihovog pregleda na bedrenicu.

(6) Kože koje nisu pregledane na bedrenicu skladište se odvojeno od drugih životinjskih koža.

(7) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuje oblik i sadržina evidencije iz stava 3. ovog člana.

Član 92

(1) Proizvodnja hrane za životinje obavlja se samo u objektima koji ispunjavaju opšte i posebne uslove higijene hrane za životinje.

(2) Hrana za životinje u proizvodnji i prometu podliježe službenoj kontroli.

(3) U objektima za proizvodnju i promet hrane za životinje vodi se i čuva evidencija o vrsti i količini sirovine za proizvodnju hrane za životinje, kao i o vrsti i količini proizvedene i isporučene hrane za životinje.

(4) Korištenje nusproizvoda životinjskog porijekla i proizvoda dobijenih njihovom preradom dozvoljeno je u proizvodnji hrane za životinje u skladu sa propisima o nusproizvodima životinjskog porijekla.

(5) VM proizvod za upotrebu u veterini koji se koriste za proizvodnju medicinirane hrane, kao i aditivi u hrani za životinje mogu se koristiti u proizvodnji hrane za životinje u odobrenim objektima, u skladu sa ovim zakonom.

(6) Zabranjena je proizvodnja, promet i upotreba hrane za životinje koja sadrži nedozvoljene supstance.

(7) Za ishranu životinja može da se stavi u promet jodirana so.

(8) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuju uslovi za proizvodnju, promet, deklarisanje i upotrebu hrane za životinje, medicinirane hrane za životinje i dodataka hrani za životinje.

(9) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuju opšti i posebni uslovi higijene hrane za životinje, mikrobiološki kriterijumi hrane za životinje i dodaci hrani za životinje.

Član 93

(1) Dezinfekciju, dezinsekciju, deratizaciju, dezodoraciju i dekontaminaciju može da obavlja pravno lice ako ispunjava propisane uslove koji se odnose na odgovarajući kadar, opremu i sredstva.

(2) Dezinfekcija, dezinsekcija, deratizacija, dezodoracija i dekontaminacija obavlja se u svim objektima, prostorima, prevoznim sredstvima, na opremi i predmetima koji podliježu nadzoru veterinarske inspekcije, kao i na pašnjacima i drugim površinama gdje životinje povremeno ili stalno borave ili se kreću.

(3) Sredstva za dezinfekciju, dezinsekciju, deratizaciju, dezodoraciju i dekontaminaciju koriste se na način kojim se obezbjeđuje zaštita životne sredine.

(4) Dezinfekcija, dezinsekcija, deratizacija, dezodoracija i dekontaminacija sprovodi se radi sprečavanja i suzbijanja zaraznih bolesti životinja, zaštite zdravstvene ispravnosti namirnica životinjskog porijekla i hrane za životinje u svim fazama proizvodnje, skladištenja i prometa.

(5) Veterinarske stanice, veterinarski zavodi i veterinarski institut mogu organizovati službu za dezinfekciju, dezinsekciju, deratizaciju,

dezodoraciju i dekontaminaciju u cilju sprovođenja mjera iz stava 4. ovog člana.

(6) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuju uslovi za obavljanje poslova dezinfekcije, dezinsekcije, deratizacije, dezodoracije i dekontaminacije.

Član 94

Nusproizvodi životinjskog porijekla sakupljaju se, prerađuju ili uništavaju u objektima namijenjenim za preradu, obradu ili uništavanje nusproizvoda životinjskog porijekla u skladu sa propisima o nusproizvodima životinjskog porijekla.

Član 95

(1) Otpad u veterinarskim organizacijama i objektima u poslovanju sa hranom i hranom za životinje pod veterinarskim nadzorom obavezno se razvrstava na mjestu nastanka na “opasan" i “bezopasan".

(2) Opasnim otpadom koji nastaje u veterinarskim organizacijama i objektima u poslovanju sa hranom i hranom za životinje pod veterinarskim nadzorom, u smislu ovog zakona, smatraju se: infektivni, patološki, hemijski, toksični i farmaceutski nusproizvodi, oštri odbačeni medicinski instrumenti i slično.

(3) Odgovorno lice u veterinarskim organizacijama i subjektima u poslovanju sa hranom i hranom za životinje pod veterinarskim nadzorom dužno je da izradi plan upravljanja opasnim otpadom i imenuje odgovorno lice.

(4) Plan upravljanja otpadom u veterinarskim organizacijama i subjektima u poslovanju sa hranom i hranom za životinje pod veterinarskim nadzorom u kojima se proizvodi više od 500 kg opasnog otpada odobrava Ministarstvo.

(5) Upravljanje i konačno zbrinjavanje opasnog otpada vrši se u skladu sa propisom kojim se uređuje upravljanje otpadom.

Član 96

(1) Pod medicinskim otpadom u smislu ovog zakona podrazumijevaju se: neupotrijebljeni farmaceutski proizvodi,

pomoćna ljekovita sredstva, VM proizvod i VM sredstvo sa isteklim rokom upotrebe, VM proizvod, medicinska sredstva ili farmaceutske sirovine koje iz bilo kojih razloga nisu ili ne mogu biti upotrijebljene, ambalaža u kojoj su čuvane farmaceutske sirovine, spoljašnja i unutrašnja pakovanja upotrijebljenih VM proizvoda.

(2) Proizvođač i vlasnik medicinskog otpada dužan je da sa medicinskim otpadom postupa kao sa opasnim otpadom.

(3) Upravljanje i konačno zbrinjavanje navedenih tokova otpada vrši se u skladu sa propisom kojim se uređuje upravljanje otpadom.

GLAVA VI

VETERINARSKA ZAŠTITA ŽIVOTNE SREDINE

Član 97

(1) Veterinarska zaštita životne sredine je veterinarska djelatnost koja se vrši u okviru postupaka i mjera zdravstvene zaštite životinja.

(2) U cilju zaštite zdravlja ljudi i životinja i zaštite životne sredine od zagađenja, primjenjuju se mjere pravilnog postupanja tokom uzgoja, držanja i upotrebe životinja, postupanja sa životinjskim leševima i nusproizvodima životinjskog porijekla.

(3) Sva lica dužna su da primjenjuju mjere radi zaštite životne sredine od štetnih uticaja povezanih sa uzgojem, držanjem i prometom životinja, sa proizvodnjom i prometom proizvoda životinjskog porijekla, hrane životinjskog porijekla, hrane za životinje i nusproizvodima životinjskog porijekla, kao i prilikom sprečavanja pojave, širenja, suzbijanja i iskorjenjivanja zarazne bolesti životinja.

(4) Sva lica dužna su da postupaju sa nusproizvodima životinjskog porijekla i sa izlučevinama životinja, otpadom i otpadnim vodama u skladu sa propisima o nusproizvodima.

(5) Lica koja obavljaju djelatnosti koje stvaraju nusproizvode životinjskog porijekla dužna su da obezbijede njihov prenos do najbližeg objekta za sakupljanje nusproizvoda životinjskog porijekla ili do objekta u kome se oni prerađuju ili uništavaju na neškodljiv način.

(6) Lica koja obavljaju poslove sakupljanja i prevoza nusproizvoda i leševa životinja dužni su da obezbijede njihovo redovno preuzimanje i prevoz iz objekta za sakupljanje i objekta u kojem oni nastaju.

Član 98

(1) Zabranjeno je bacati leševe životinja u rijeke ili druge vodene tokove ili odvode ili ih ostavljati na putevima, otvorenom prostoru, u šumama ili na drugom mjestu.

(2) Vlasnici životinja dužni su da prijave uginuće životinje zoohigijenskoj službi i da se pridržavaju uputstava koje je ova služba izdala u vezi sa odlaganjem leševa, kao i da o uginuću životinje, osim kućnih ljubimaca, obavijeste nadležnu veterinarsku organizaciju.

(3) Kada se sumnja da je životinja uginula od zarazne bolesti koja se obavezno prijavljuje, ovlaštena veterinarska organizacija uzima patološki materijal i šalje ga na ispitivanje radi ustanovljavanja uzroka uginuća.

(4) Zoohigijenska služba je dužna da, kada je to potrebno, obezbijedi prevoz leša sa mjesta ginuća do objekta za pregled leševa ili za sakupljanje, preradu ili uništenje, kao i da obezbijedi dezinfekciju mjesta uginuća, vozila i opreme.

Član 99

(1) U izuzetnim slučajevima, nusproizvodi životinjskog porijekla se zakopavaju ili spaljuju na stočnom groblju ili jami grobnici koja ispunjava propisane uslove.

(2) Kada se sumnja da je životinja uginula od zarazne bolesti, potrebno je za uginulu životinju utvrditi uzrok uginuća.

(3) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuju uslovi za stočna groblja i jame grobnice, kao i način zakopavanja nusproizvoda životinjskog porijekla.

Član 100

Zaštita zdravlja životinja koja se odnosi na držanje, smještaj i ishranu, zaštitu od mučenja, zaštitu životinja za vrijeme ubijanja ili klanja, stres tokom transporta, zaštitu divljih životinja, odnos prema napuštenim životinjama, kućnim ljubimcima i laboratorijskim

životinjama vrši se u skladu sa propisima kojima se uređuje zaštita dobrobiti životinja.

GLAVA VII

VETERINARSKI INFORMACIONI SISTEM

Član 101

(1) Veterinarski informacioni sistem je objedinjeni sistem registara, evidencija i baza podataka kojim se obezbjeđuje efikasan pristup i upravljanje podacima u cilju zaštite zdravlja i dobrobiti životinja i sprovođenja mjera veterinarskog javnog zdravlja, a vodi ga i ažurira Ministarstvo.

(2) Subjekti u veterinarskoj djelatnosti iz člana 5. ovog zakona i subjekti u čijim objektima se obavlja veterinarska djelatnost iz člana 59. ovog zakona obavezni su da u elektronskom obliku dostavljaju propisane podatke u Veterinarski informacioni sistem.

(3) Veterinarski informacioni sistem čini:

1) registar veterinara i veterinarskih inspektora,

2) registar subjekata u veterinarskoj djelatnosti,

3) registar ovlaštenih veterinarskih organizacija,

4) informacioni sistem za obilježavanje i kontrolu kretanja životinja,

5) registar odobrenih objekata,

6) registar registrovanih objekata,

7) registar objekata za nusproizvode životinjskog porijekla,

8) registar prevoznika i trgovaca životinjama,

9) registri u oblasti dobrobiti životinja,

10) registri VM proizvoda i njihove potrošnje,

11) registar pasa i mačaka,

12) registar veterinarskih propisa,

13) program za dodjeljivanje statusa stada,

14) program za praćenje, nadzor i izvještavanje o određenim bolestima životinja,

15) program za praćenje, nadzor i izvještavanje o zoonozama,

16) program za monitoring rezidua,

17) laboratorijski informacioni sistem,

18) program za prikupljanje i nadzor naknada,

19) program granične veterinarske inspekcije,

20) registar obrazaca propisanih ovim zakonom i

21) drugi registri u oblasti veterinarske djelatnosti utvrđeni propisima.

(4) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuju uslovi za uspostavljanje i vođenje, način ažuriranja i sadržaj Veterinarskog informacionog sistema, način dostavljanja i korištenja podataka.

Član 102

Ministarstvo, u saradnji sa Agencijom za informaciono društvo Republike Srpske, obezbjeđuje povezivanje i uključivanje Veterinarskog informacionog sistema u druge informacione sisteme u skladu sa zakonom.

Član 103

Za funkcionisanje i održavanje Veterinarskog informacionog sistema Ministarstvo može da koristi podatke iz baza podataka koje vode nadležni organi republičke uprave i drugi ovlašteni organi, uz prethodnu saglasnost tih organa, u odnosu na:

1) katastar nepokretnosti i druge evidencije o nepokretnostima,

2) registar poljoprivrednih gazdinstava,

3) registar podataka iz oblasti lijekova i hemikalija,

4) pojavu i širenje zoonoza kod ljudi,

5) podatke Agencije za identifikaciona dokumenta, evidenciju i razmjenu podataka.

GLAVA VIII

SREDSTVA ZA SPROVOĐENjE MJERA ZDRAVSTVENE ZAŠTITE ŽIVOTINjA

Član 104

(1) Troškove preventivnog vakcinisanja, dijagnostičkog ispitivanja, liječenja, kao i druge troškove nastale u vezi sa sprovođenjem mjera koje su propisane ovim zakonom snosi vlasnik životinja, osim ako se ti troškovi ne podmiruju iz budžeta Republike Srpske, odnosno jedinice lokalne samouprave.

(2) Sredstva za sprovođenje Programa mjera obezbjeđuju se iz budžeta Republike Srpske, grantova, programa i projekata.

(3) Sredstva za sprovođenje Programa mjera čine:

1) sredstva prikupljena na osnovu naknada za sprovedenu službenu kontrolu:

1. životinja za klanje i pregled mesa nakon klanja,

2. proizvoda životinjskog porijekla na mjestu proizvodnje i uskladištenja do njihovog stavljanja u promet,

3. proizvoda životinjskog porijekla koja se sprovodi na tržnicama i pijacama prije stavljanja u promet,

4. pošiljki životinja, sirovina i proizvoda životinjskog porijekla,

5. nusproizvoda životinjskog porijekla koji se otpremaju prevoznim sredstvima izvan područja jedinice lokalne samouprave, pri utovaru i istovaru;

2) sredstava prikupljenih na osnovu izdavanja uvjerenja o zdravstvenom stanju životinja i

3) ličnih sredstava vlasnika životinja.

(4) Ako ovim zakonom nije drugačije propisano, za prikupljanje, odvajanje, naplaćivanje, ograničavanje i kontrolu naknada primjenjuju se odredbe propisa o administrativnim taksama i naknadama.

(5) Naknade iz stava 3. ovog člana prihod su budžeta Republike Srpske.

(6) Vlada na prijedlog Ministarstva donosi uredbu o visini i način naplate naknade iz stava 3. tačka 3) ovog člana.

Član 105

(1) Vlasnik životinje, sirovina, hrane i proizvoda životinjskog porijekla, hrane za životinje i nusproizvoda, odnosno pošiljalac, snosi troškove naloženih mjera u okviru sprovođenja službene kontrole od strane veterinarskog inspektora.

(2) Za sprovođenje službene kontrole i izdavanja uvjerenja i potvrde o veterinarsko-zdravstvenoj ispravnosti, plaća se naknada.

(3) Vlada na prijedlog Ministarstva donosi uredbu o visini i način naplate naknade iz st. 1. i 2. ovog člana.

Član 106

Sredstva iz člana 105. ovog zakona koriste se za sprovođenje Programa mjera.

Član 107

Raspored sredstava iz člana 104. ovog zakona koja se obezbjeđuju u budžetu Republike Srpske utvrđuje Ministarstvo u skladu sa Programom mjera i posebnim programima.

GLAVA IX

NADZOR

Član 108

(1) Upravni nadzor nad sprovođenjem ovog zakona i propisa donesenih na osnovu njega vrši Ministarstvo.

(2) Inspekcijski nadzor u skladu sa ovim zakonom i propisima donesenim na osnovu ovog zakona vrši veterinarski inspektori i

inspektori za hranu Republičke uprava za inspekcijske poslove i jedinica lokalne samouprave u okviru svojih nadležnosti.

Član 109

(1) Službena kontrola u oblasti veterinarstva je svaki oblik kontrole koji se sprovodi radi potvrde usaglašenosti i primjene propisa u oblasti veterinarstva i bezbjednosti hrane životinjskog porijekla, proizvoda životinjskog porijekla, hrane za životinje, nusproizvoda životinjskog porijekla, VM proizvoda i veterinarsko-medicinskih sredstava za upotrebu u veterini i pratećih predmeta.

(2) Službene kontrole u oblasti veterinarstva sprovode se korištenjem odgovarajućih kontrolnih metoda i tehnika: inspekcije, monitoringa, nadzora, verifikacije (provjera), revizije, uzimanja uzoraka i laboratorijskih ispitivanja.

(3) Službene kontrole koje se odnose na monitoring, verifikaciju (provjeru ispunjenosti) uslova propisanih ovim zakonom, reviziju i, po potrebi, uzorkovanje, radi laboratorijskog ispitivanja vrši Ministarstvo.

(4) Službeni uzorak je uzorak uzet prema propisanom postupku tokom kontrole životinja, proizvoda životinjskog porijekla i hrane za životinje, te sprovođenje mjera radi zaštite zdravlja životinja, mjera za otkrivanje, sprečavanje, suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih i parazitarnih bolesti.

(5) Ministarstvo vrši službenu kontrolu putem veterinarskih inspektora u sastavu Republičke uprave za inspekcijske poslove i veterinarske inspekcije u sastavu jedinica lokalne samouprave.

(6) Ministarstvo posredstvom veterinarskih inspektora jedinica lokalne samouprave sprovodi službenu kontrolu na području pripadajuće jedinice lokalne samouprave.

(7) Reviziju sprovedenih službenih kontrola iz stava 5. ovog člana vrši Ministarstvo posredstvom veterinarskih inspektora Republičke uprave za inspekcijske poslove.

(8) Superviziju sprovedenih revizija službenih kontrola vrši Ministarstvo.

(9) Službene kontrole se sprovode u skladu sa višegodišnjim i godišnjim Planom službenih kontrola koji donosi ministar.

(10) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuju opšta načela službene kontrole u oblasti veterinarstva.

Član 110

Privredno društvo, drugo pravno lice, preduzetnik i fizičko lice koji podliježu veterinarskom nadzoru obavezan je da inspektoru omogući vršenje inspekcijskog nadzora i da mu bez odlaganja stavi na uvid i raspolaganje potrebnu dokumentaciju i druge dokaze i izjasni se o činjenicama koje su od značaja za vršenje inspekcijskog nadzora.

Član 111

(1) Obaveza je da veterinarski inspektor u obavljanju poslova inspekcijskog nadzora predoči legitimaciju kojom se dokazuje svojstvo veterinarskog inspektora.

(2) Ministarstvo vodi evidenciju o veterinarskim inspektorima koji sprovode službene kontrole u skladu sa članom 109. ovog zakona.

Član 112

(1) U vršenju poslova inspekcijskog nadzora veterinarski inspektor pored ovlaštenja utvrđenih propisom kojim se uređuje oblast inspekcijskog nadzora ima pravo i dužnost da provjerava:

1) sprovođenje propisanih mjera u skladu sa ovim zakonom,

2) upis veterinarske organizacije u Registar poslovnih subjekata i preduzetnika za obavljanje veterinarske djelatnosti iz člana 5. ovog zakona,

3) ispunjenost uslova iz člana 5. ovog zakona,

4) da li veterinarska organizacija u privrednom društvu koja obavlja djelatnost uzgoja životinja ispunjava uslove iz člana 5. ovog zakona,

5) da li su subjekti koji obavljaju veterinarsku djelatnost u hitnim i drugim neodložnim potrebama obezbijedili pružanje veterinarske pomoći i usluge,

6) sprovođenje mjera zdravstvene zaštite životinja kod vlasnika životinja,

7) sprovođenje Programa mjera,

8) da li je uspostavljen sistem samokontrole zasnovan na principima HACCP,

9) ispunjenost opštih i posebnih uslova za higijenu hrane i hrane za životinje u objektima iz člana 59. stav 1. t. 2) do 5) ovog zakona,

10) upis objekata iz člana 59. stav 1. t. 2) do 5) ovog zakona, u Registar objekata, Registar odobrenih objekata i Registar izvoznih objekata,

11) registraciju imanja i obilježavanje i evidenciju životinja u skladu sa odredbama ovog zakona, kao i vođenje evidencije o kupovini i prodaji životinja, prijavljivanje promjene lokacije radi prijave i odjave u informacionom sistemu za obilježavanje i kontrolu kretanja životinja,

12) rad ovlaštenih obilježivača u postupku obilježavanja životinja i vođenja evidencije o obilježenim životinjama,

13) držanje i promet životinja, proizvodnju proizvoda životinjskog porijekla, hrane životinjskog porijekla, hrane za životinje i nusproizvoda životinjskog porijekla,

14) izdavanje uvjerenja o zdravstvenom stanju životinja, potvrde o zdravstvenom stanju pošiljke životinje u prometu, kao i vođenje evidencije o izdatim uvjerenjima i potvrdama,

15) tehničke i higijenske uslove prevoznih sredstava kojima se obavlja prevoz životinja, proizvoda životinjskog porijekla i nusproizvoda životinjskog porijekla, kao i veterinarsko-zdravstvene uslove objekata u kojima se vrši utovar, pretovar i istovar životinja tokom prevoza,

16) ispunjenost uslova iz člana 81. ovog zakona za rad karantina za životinje,

17) veterinarsko-zdravstvenu ispravnost divljači poslije hvatanja ili odstrela,

18) zdravstveno stanje životinja, bezbjednost hrane životinjskog porijekla i proizvoda životinjskog porijekla i hrane za životinje,

19) način držanja, uskladištenja i stručne upotrebe sredstava za dezinfekciju, dezinsekciju, deratizaciju, dezodoraciju i dekontaminaciju,

20) vršenje veterinarsko-zdravstvene kontrole u objektima za sakupljanje, preradu i uništavanje leševa životinja i drugih nusproizvoda životinjskog porijekla,

21) vršenje neškodljivog uklanjanja i prevoz nusproizvoda životinjskog porijekla od mjesta proizvodnje do objekta za sakupljanje, preradu i uništavanje,

22) čuvanje propisane dokumentacije u skladu sa ovim zakonom,

23) sirovinu i proizvodno-tehnološki proces za proizvode namijenjene izvozu, u skladu sa posebnim zahtjevima zemalja uvoznica i

24) izvršavanje naloženih mjera u skladu sa ovim zakonom.

(2) Poslove iz stava 1. ovog člana koji se odnose na hranu životinjskog porijekla i hranu za životinje obavlja i inspektor za hranu.

Član 113

(1) Ako policijski službenici u obavljanju svojih zadataka utvrde da vlasnici životinja nemaju veterinarsku dokumentaciju ili uvjerenje o zdravstvenom stanju za životinje koje vode, jašu ili prevoze željeznicom, brodom, avionom ili putnim prevoznim sredstvima, o

tome bez odgađanja obavještavaju nadležnog veterinarskog inspektora.

(2) Ako veterinarska organizacija ili veterinarski inspektor bude onemogućen u obavljanju poslova iz svoje nadležnosti, dužni su da zahtijevaju asistenciju policije.

Član 114

(1) Veterinarska organizacija iz člana 5. ovog zakona može obavljati pojedine stručne poslove službene kontrole:

1) veterinarsko-zdravstveni pregled životinja, proizvoda životinjskog porijekla, hrane životinjskog porijekla i hrane za životinje u unutrašnjem prometu,

2) veterinarsko-zdravstveni pregled životinja određenih za klanje, pregled mesa i proizvoda životinjskog porijekla prije stavljanja u promet,

3) veterinarsko-zdravstveni pregled prevoznih sredstava kojima se obavlja prevoz životinja, proizvoda životinjskog porijekla, hrane životinjskog porijekla, hrane za životinje i nusproizvoda životinjskog porijekla u unutrašnjem prometu,

4) izdavanja potvrde o statusu imanja slobodnog od određene zarazne bolesti i

5) izdavanja dokumenta za nekomercijalno kretanje životinja.

(2) Veterinarska organizacija ne može obavljati stručne poslove iz stava 1. ovog člana za sopstvene životinje, proizvode životinjskog porijekla, hranu životinjskog porijekla, hranu za životinje, nusproizvode životinjskog porijekla i sopstvena prevozna sredstva.

(3) Organizacija koja obavlja stručne poslove obavezno ima rješenje iz člana 18. ovog zakona.

(4) Ministar donosi rješenje o ovlaštenju za obavljanje poslova iz stava 1. ovog člana koje se objavljuje u “Službenom glasniku Republike Srpske".

Član 115

(1) U vršenju poslova iz člana 112. ovog zakona veterinarski inspektor je ovlašten i dužan da:

1) naredi mjere za otklanjanje, sprečavanje, suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih, parazitskih i uzgojnih bolesti životinja u sumnjivom, odnosno zaraženom dvorištu,

2) naredi privremenu obustavu izgradnje ili rekonstrukcije objekta, odnosno privremeno zabrani upotrebu objekta koji nisu izgrađeni ili rekonstruisani u skladu sa propisanim opštim i posebnim uslovima za higijenu hrane i hrane za životinje i odredi mjere i rok za usklađivanje radova, odnosno objekta sa ovim uslovima,

3) zabrani proizvodnju i promet životinja, proizvoda životinjskog porijekla, hrane životinjskog porijekla i nusproizvoda životinjskog porijekla kojima se mogu prenijeti zarazne bolesti životinja, odnosno ugroziti zdravlje ljudi,

4) naredi oduzimanje, klanje ili ubijanje životinja u prometu, uništenje, odnosno uništi proizvode životinjskog porijekla, hranu životinjskog porijekla, hranu za životinje i nusproizvode životinjskog porijekla u proizvodnji i prometu, odnosno naredi korištenje za druge namjene,

5) naredi otklanjanje nedostataka, odnosno privremeno zabrani upotrebu prostorija, opreme i objekata, a može izreći i mjeru zabrane obavljanja djelatnosti u objektima iz člana 59. stav 1. t. 2) do 5) ovog zakona dok se ne otklone utvrđeni nedostaci,

6) privremeno oduzme životinje i predmete koji su bili upotrijebljeni, namijenjeni ili su nastali izvršenjem prekršaja ili krivičnog djela i izda potvrdu o oduzetim životinjama i predmetima,

7) naredi istovar životinja i stavljanje u karantin za životinje i podvrgavanje dijagnostičkim ispitivanjima ili vraćanje u mjesto utovara gdje će biti stavljene u karantin.

8) naredi druge mjere i preduzme druge radnje, u skladu sa ovim zakonom.

(2) Veterinarski inspektor nalaže rješenjem mjere iz stava 1. ovog člana.

(3) Poslove iz stava 1. ovog člana koji se odnose na hranu životinjskog porijekla i hranu za životinje obavlja i inspektor za hranu.

Član 116

(1) Kada veterinarski inspektor posumnja u veterinarsko-zdravstvenu ili kvalitativnu ispravnost proizvoda životinjskog porijekla, hrane životinjskog porijekla, hrane za životinje i vode za napajanje životinja, kao i veterinarsko-zdravstvenu ispravnost reproduktivnog materijala, uzima uzorak po službenoj dužnosti i dostavlja službenu laboratoriji na ispitivanje (analizu).

(2) Subjekat koji je predmet kontrole je dužan da veterinarskom inspektoru stavi besplatno na raspolaganje potrebne količine uzoraka radi laboratorijskog ispitivanja.

(3) Subjekat iz stava 2. ovog člana koji je nezadovoljan rezultatom analize može tražiti superanalizu uzorka uzetog u isto vrijeme i na isti način u roku od tri dana od dana obavještavanja o rezultatima analize.

(4) Troškove analize i superanalize svih uzoraka snosi subjekat od koga je uzorak uzet ako se u postupku utvrdi da ne odgovara propisanim svojstvima.

(5) Ako uzorak odgovara propisanim svojstvima, troškovi laboratorijskih analiza padaju na teret sredstava budžeta Republike Srpske.

Član 117

(1) Prodaja proizvoda, odnosno životinja iz člana 115. stav 1. tačka 6) ovog zakona vrši se po okončanju odgovarajućeg sudskog postupka na osnovu izvršne sudske odluke.

(2) Ako čuvanje oduzetih životinja ili proizvoda životinjskog porijekla iziskuje nesrazmjerne troškove, životinje ili proizvodi se odmah prodaju.

(3) Sredstva ostvarena prodajom oduzetih proizvoda, odnosno životinja po odbitku troškova, uplaćuju se u budžet Republike Srpske.

(4) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuje način smještaja i čuvanja oduzetih proizvoda, odnosno životinja.

GLAVA X

KAZNENE ODREDBE

Član 118

(1) Novčanom kaznom od 3.000 KM do 9.000 KM kazniće se za prekršaj privredno društvo ili drugo pravno lice ako:

1) vrši veterinarsku djelatnost, a ne ispunjava uslove (član 6. stav 2, član 7. stav 4, član 8. st. 3. i 4, član 9. stav 2, član 10, član 11. stav 4, član 13. stav 1, član 14. stav 3. i član 16. stav 1),

2) obavlja poslove za koje nije ovlašten u skladu sa ovim zakonom (čl. 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14. i 15, član 68. st. 4. i 5, član 69. stav 2. i član 114),

3) vrši promet reproduktivnog materijala i ne vodi propisane evidencije o proizvodnji, skladištenju i stavljanju u promet reproduktivnog materijala i ne čuva je na propisan način (član 14),

4) ne vrši sistematsko praćenje zdravstvenog stanja i reproduktivne sposobnosti životinja i proizvedenog reproduktivnog materijala (član 14. stav 2),

5) obavlja veterinarsku djelatnost, a ne posjeduje rješenje o ispunjenosti uslova (član 18. stav 7),

6) obavlja poslove iz Programa mjera, a ne posjeduje rješenje o ovlaštenju za sprovođenje Programa mjera (član 34. st. 4, 5, 6. i 7),

7) obavlja poslove iz Programa mjera na epizootiološkoj jedinici za koju ne posjeduje rješenje o ovlaštenju za sprovođenje Programa mjera (član 34. st. 8. i 12),

8) obavlja poslove dijagnostike iz Programa mjera, a ne posjeduje rješenje o ovlaštenju za sprovođenje dijagnostike iz Programa mjera (član 34. stav 11),

9) ne postupi ili u određenom roku ne postupi po naredbi nadležnog organa za sprovođenje mjera (čl. 39, 44, 48. i 52),

10) ne omogući sprovođenje Programa mjera (član 41. stav 1),

11) ne preduzme mjere u slučaju sumnje da su životinje oboljele od zarazne bolesti i usljed toga nastupi širenje zaraze (član 45. stav 2. t. 1) do 5),

12) ne obavještava Ministarstvo o svakoj sumnji ili pojavi zarazne bolesti životinja za reprodukciju (član 50. stav 2),

13) ne vrši promet, uvoz ili izvoz sjemena za vještačko osjemenjavanje jajnih ćelija i oplođenih jajnih ćelija na propisan način (član 51),

14) obavlja djelatnost iz člana 59. ovog zakona, a ne ispunjava uslove propisane ovim zakonom (član 59),

15) obavlja djelatnost iz člana 59. ovog zakona, a ne posjeduje rješenje o ispunjenosti uslova i nije upisan u Registar objekata, odnosno Registar odobrenih objekata (član 60. stav 2. i član 64),

16) izgradi, rekonstruiše, odnosno koristi objekat, a ne ispunjava veterinarsko-zdravstvene uslove (član 63),

17) koristi izvozni kontrolni broj, a ne ispunjava propisane uslove iz člana 66. stav 2. ovog zakona,

18) izvozi životinje, proizvode životinjskog porijekla, hranu životinjskog porijekla i hranu za životinje iz objekata koji nisu odobreni za izvoz (član 66. stav 3),

19) životinje nabavljene u zemlji smješta u objekte za uzgoj i držanje, a nije izvršen njihov veterinarsko-zdravstveni pregled (član 81. stav 1),

20) stavi u promet hranu životinjskog porijekla koja nije bezbjedna za ishranu ljudi (član 89. stav 1),

21) ne ispunjava uslove za obavljanje dezinfekcije, dezinsekcije, deratizacije, dezodoracije i dekontaminacije (člana 93. stav 1),

22) ne postupi po rješenju inspektora u skladu sa ovim zakonom.

(2) Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se novčanom kaznom od 1.000 KM do 3.000 KM i odgovorno lice u privrednom društvu ili drugom pravnom licu.

(3) Za radnje iz stava 1. ovog člana pored novčane kazne može se izreći i zaštitna mjera zabrane vršenja poziva, djelatnosti ili dužnosti.

Član 119

(1) Novčanom kaznom od 3.000 KM do 9.000 KM kazniće se za prekršaj privredno društvo ili drugo pravno lice ako:

1) ne vrši ili na propisan način ne vrši poslove iz člana 7. stav 1, člana 8. stav 1, člana 9. stav 1, člana 11. stav 1, član 12. stav 1, član 14. stav 1. i člana 15. stav 1. ovog zakona,

2) veterinarski tehničari izvode hirurške zahvate, postavljaju dijagnozu, propisuju način liječenja i samostalno raspolažu VM proizvodima (član 21. stav 5),

3) lica koja se, u smislu ovog zakona, ne smatraju veterinarskim radnicima, obavljaju poslove veterinarske struke (član 22),

4) veterinar i veterinarski tehničar sa IV stepenom stručne spreme samostalno obavlja poslove zdravstvene zaštite životinja bez položenog stručnog ispita, a po isteku godine dana od obavljanja pripravničkog staža (član 23. stav 3),

5) životinje u prometu ne prati odgovarajući identifikacioni dokument (član 77. stav 2),

6) ne izda uvjerenje o zdravstvenom stanju na propisan način (član 77. stav 5),

7) vrši utovar, pretovar i istovar životinja tokom prevoza u objektima koji ne ispunjavaju veterinarskozdravstvene uslove za tu vrstu objekata (član 78. stav 3),

8) vrši prodaju životinja na sabirnim centrima, stočnim pijacama i otkupnim mjestima koji nisu registrovani, odnosno odobreni (član 80. stav 2),

9) vrši klanje životinja, odnosno prinudno klanje životinja bez veterinarsko-zdravstvenog pregleda (član 83. st. 1, 3. i 5),

10) koristi meso i organe zaklanih bolesnih životinja za javnu potrošnju, kao i odstranjivanje ili uništavanje bez prethodnog veterinarsko-zdravstvenog pregleda (član 83. stav 7),

11) privremeno ne skladišti divljač, odnosno leševe divljači, odnosno ne obezbijedi njihovu službenu kontrolu (član 86. st. 1. i 2),

12) proizvodi, stavlja u promet ili koristi hranu za životinje i hranu životinjskog porijekla, odnosno stavi so u promet za ishranu životinja suprotno članu 92. st. 1. do 7. ovog zakona,

13) ne postupi po rješenju inspektora u skladu sa ovim zakonom.

(2) Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se novčanom kaznom od 500 KM do 1.500 KM i odgovorno lice u privrednom društvu ili

drugom pravnom licu.

(3) Za radnje iz stava 1. ovog člana pored novčane kazne može se izreći i zaštitna mjera zabrane vršenja poziva, djelatnosti ili dužnosti.

Član 120

(1) Novčanom kaznom od 1.000 KM do 3.000 KM kazniće se za prekršaj privredno društvo ili drugo pravno lice ako:

1) ne prijavi kadrovsku promjenu u propisanom roku (član 34. stav 9),

2) ne vodi evidenciju o prijemu i upotrebi VM proizvoda i medicinskih sredstava, a izvještaj o upotrijebljenim VM proizvodima ne dostavlja Ministarstvu (član 35. stav 2),

3) ne vodi registar životinja na imanju i evidenciju o kupovini i prodaji životinja, njihovom premještanju i prometu (član 41. t. 10) i 11),

4) ne čuva propisanu dokumentaciju (član 41. tačka 14),

5) ne omogući veterinarskoj stanici ili veterinarskoj ambulanti uzimanje potrebnog materijala za laboratorijsko ispitivanje (član 45. stav 2. tačka 6),

6) obavlja djelatnost klanja životinja, proizvodnju i promet hrane životinjskog porijekla i hrane za životinje, sakupljanje, preradu i uništavanje nusproizvoda životinjskog porijekla, a nema NASSR program, odnosno odgovorno lice za sprovođenje programa (član 67),

7) drži, odnosno stavlja u promet, odnosno uvozi životinju koja nije obilježena i registrovana na propisan način (član 68. stav 1),

8) vlasnik životinje ne postupi u skladu sa članom 69. ovog zakona,

9) u slučaju uginuća životinje ne preda pasoš ovlaštenom obilježivaču (član 72. stav 2),

10) ne unese u pasoš podatke o prispjeću životinja na imanje (član 73),

11) ne obavijesti ovlaštenog obilježivača o oštećenju ili nestanku pasoša ili identifikacionog dokumenta u propisanom roku (član 74. stav 1),

12) ne vodi evidenciju o izdatim uvjerenjima o zdravstvenom stanju životinja, odnosno potvrdama o zdravstvenom stanju pošiljke u prometu (član 77. stav 6),

13) vrši prevoz životinja vozilima koja ne ispunjavaju tehničke i higijenske uslove i koja nisu evidentirana u Ministarstvu (član 78. stav 1),

14) na zahtjev veterinarskog inspektora odbije da na uvid uvjerenje o zdravstvenom stanju životinje, kao i potvrdu o zdravstvenom stanju životinje u prometu i odgovarajući identifikacioni dokument koji prati kretanje i promet životinje (član 78. stav 2),

15) ne postupi na propisan način (član 81. stav 3),

16) obavlja poslove iz člana 82. stav 1. ovog zakona, a nema rješenje nadležnog veterinarskog inspektora,

17) ne vodi podatke i ne čuva ih u skladu sa članom 85. st. 1. i 2. ovog zakona, odnosno u informacioni sistem za obilježavanje i kontrolu kretanja životinja ne dostavi podatke o identifikacionim brojevima zaklanih životinja u skladu sa članom 85. stav 3. ovog zakona,

18) prodaje hranu životinjskog porijekla van registrovanog, odnosno odobrenog objekta (član 87. stav 2),

19) hranu životinjskog porijekla u prometu ne obilježi na propisan način (član 88. st. 1. i 2),

20) ne vrši promet koža na propisan način (član 91. st. 1. i 2),

21) pri otkupu, prometu i preradi kože ne postupi po odredbama člana 91. st. 4. i 6. ovog zakona,

22) ne dostavi ovlaštenoj laboratoriji uzorke koža za pregled na bedrenicu (član 91. stav 5),

23) ne vodi evidenciju i ne čuva je na propisan način (član 91. stav 3. i član 92. stav 3),

24) sakuplja, prerađuje ili uništava nusproizvode životinjskog porijekla, odnosno ne vodi i ne čuva propisanu evidenciju suprotno odredbama Zakona o nusproizvodima životinjskog porijekla (član 94),

25) ne obezbijedi prenos nusproizvoda životinjskog porijekla iz sopstvenog objekta do najbližeg objekta za prikupljanje i preradu (član 97. stav 5),

26) baca leševe u rijeke ili druge vodene tokove, ostavlja ih na putevima, otvorenom prostoru, u šupama ili na drugom mjestu, ne prijavi uginuće ovlaštenom veterinarskom inspektoru (član 98. st. 1, 2. i 3),

27) zloupotrebljava ili muči životinje, odnosno ne vrši zaštitu životinja od patnje i bola i ne postupa u skladu sa propisima kojim se uređuje zaštita dobrobiti životinja (član 100),

28) veterinarskom inspektoru ne stavi besplatno na raspolaganje potrebne količine uzoraka (član 116. stav 2),

29) ne postupi po rješenju inspektora u skladu sa ovim zakonom.

(2) Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se novčanom kaznom od 300 KM do 900 KM i odgovorno lice u privrednom društvu ili drugom pravnom licu.

Član 121

Novčanom kaznom od 1.000 KM do 3.000 KM kazniće se za prekršaj preduzetnik ako:

1) primarni proizvođači koji proizvode hranu životinjskog porijekla u manjim količinama namijenjenu za javnu potrošnju, prodaju je na mjestu proizvodnje ili na pijacama, a proizvodi ne potiču iz objekata koji su upisani u Registar objekata (član 90) i

2) učini radnju iz člana 118. stav 1, člana 119. stav 1. i člana 120. stav 1. ovog zakona.

Član 122

Novčanom kaznom od 500 KM do 1.500 KM kazniće se za prekršaj fizičko lice ako:

1) proizvedenu hranu životinjskog porijekla u manjim količinama namijenjenu za javnu potrošnju prodaju na mjestu proizvodnje ili na pijacama, a proizvodi ne potiču iz objekata koji su upisani u Registar objekata (član 90) i

2) učini radnju iz člana 118. stav 1, člana 119. stav 1. i člana 120. stav 1. ovog zakona.

GLAVA XI

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 123

(1) Vlada će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona donijeti:

1) Uredbu o visini i načinu naplate naknade za pregled objekata (član 18. stav 8. i član 64. stav 15),

2) Uredbu o visini i načinu naplate naknade za polaganje stručnog ispita za veterinara i veterinarskog tehničara (član 24. stav 8),

3) Uredbu o visini i načinu naplate naknade za držanje, obilježavanje i registrovanje životinja (član 76. stav 2. i član 104. stav 6),

4) Uredbu o visini i načinu naplate naknade za izdavanje uvjerenja o zdravstvenom stanju životinje i potvrde o zdravstvenom stanju pošiljke u prometu (član 77. stav 9) i

5) Uredbu o visini i načinu naplate naknade za sprovođenje službene kontrole i izdavanja uvjerenja i potvrde o veterinarsko-zdravstvenoj ispravnosti (član 105. stav 3).

(2) Ministar će u roku od devet mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona donijeti sljedeće propise:

1) Pravilnik o uslovima za rad veterinarskih organizacija (član 5. stav 3),

2) Pravilnik o uslovima za rad laboratorija, veterinarsko-specijalističkog zavoda i veterinarskog instituta (član 11. stav 8, član 13. stav 3. i član 16. stav 3),

3) Pravilnik o uslovima za rad centra za reprodukciju i vještačko osjemenjavanje životinja (član 14. stav 4),

4) Pravilnik o uslovima za obavljanje poslova veterinarske zoohigijenske službe (član 17. stav 7),

5) Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja Registra subjekata u veterinarskoj djelatnosti (član 20. stav 3),

6) Pravilnik o utvrđivanju plana, sadržaja i metoda polaganja stručnog ispita (član 24. stav 9),

7) Pravilnik o edukaciji u oblasti veterinarstva (član 25. stav 5),

8) Pravilnik o upisu u Registar ovlaštenih veterinarskih organizacija i specijalističkih institucija (član 34. stav 13),

9) Pravilnik o načinu prijave i odjave zarazne bolesti i načinu obavještavanja o preduzetim mjerama (član 36. stav 2. i član 45. stav 2),

10) Pravilnik o uslovima za dobijanje zdravstvenog statusa stada, jata, imanja, kompartmenta, zone i područja (član 37. stav 5),

11) Pravilnik o sadržaju, obliku i način vođenja evidencije koju vode vlasnici životinja (član 41. stav 5),

12) Pravilnik o utvrđivanju mjera ranog otkrivanja i dijagnostike zarazne bolesti i način njihovog sprovođenja (član 44. stav 3),

13) Pravilnik o načinu određivanja zaraženog i ugroženog područja i mjerama za sprečavanje širenja, suzbijanja i iskorjenjivanja zarazne bolesti (član 46. stav 4),

14) Pravilnik o uslovima i dokumentaciji potrebnoj za nadoknadu štete (član 58. stav 8),

15) Pravilnik o opštim pravilima higijene hrane životinjskog porijekla (član 59. stav 5. tačka 1),

16) Pravilnik o posebnim pravilima higijene hrane životinjskog porijekla (član 59. stav 5. tačka 2),

17) Pravilnik o mikrobiološkim kriterijumima za hranu životinjskog porijekla (član 59. stav 5. tačka 3),

18) Pravilnik o posebnim uslovima za objekte u poslovanju sa hranom životinjskog porijekla koji se odobravaju pod posebnim uslovima (član 59. stav 5. tačka 4),

19) Pravilnik o uslovima za upis objekata u Registar objekata i Registar odobrenih objekata (član 60. stav 3. i član 61. stav 2),

20) Pravilnik o uslovima za upis u Registar izvoznih objekata (član 66. stav 4),

21) Pravilnik o načinu i uslovima vršenja poslova Kancelarije za unos podataka (član 68. stav 3),

22) Pravilnik o uslovima za obilježavanje i registraciju životinja (član 68. stav 7),

23) Pravilnik o obilježavanju pasa i mačaka, sadržaju, obliku i načinu vođenja registra (član 69. stav 7),

24) Pravilnik o uslovima za stavljanje životinja u promet (član 77. stav 11),

25) Pravilnik o uslovima za rad sabirnog centra, stočne pijace i dogona (član 80. stav 3),

26) Pravilnik o uslovima za karantin za životinje (član 81. stav 8),

27) Pravilnik o uslovima za održavanje izložbi, sajmova, ocjenjivanje ili takmičenje životinja i raznih priredbi sa životinjama (član 82. stav 3),

28) Pravilnik o opštim načelima službene kontrole u oblasti veterinarstva (član 84. stav 7, član 87. stav 3. i član 109. stav 9),

29) Pravilnik o sadržaju i načinu vođenju evidencije u klaonici (član 85. stav 4),

30) Pravilnik o obilježavanju hrane životinjskog porijekla (član 86. stav 4. i član 88. stav 3),

31) Pravilnik o sadržaju i načinu vođenju evidencije o pregledu i prometu životinjskih koža (član 91. stav 7),

32) Pravilnik o tehničkim, prostornim i kadrovskim uslovima za subjekte u poslovanju sa hranom životinjskog porijekla (član 90. stav 2),

33) Pravilnik o uslovima za proizvodnju, promet, deklarisanje i upotrebu hrane za životinje i dodataka hrani za životinje (član 92. stav 8),

34) Pravilnik o opštim i posebnim uslovima higijene hrane za životinje (član 92. stav 9),

35) Pravilnik o uslovima za obavljanje poslova dezinfekcije, dezinsekcije, deratizacije, dezodoracije i dekontaminacije (član 93. stav 6),

36) Pravilnik o uslovima za stočna groblja i jame grobnice, način zakopavanja i spaljivanja nusproizvoda životinjskog porijekla (član 99. stav 3),

37) Pravilnik o Veterinarskom informacionom sistemu (član 101. stav 4) i

38) Pravilnik o načinu smještaja, čuvanja i prodaje oduzetih proizvoda i životinja (član 117. stav 4).

(3) Do donošenja propisa iz stava 2. ovog člana primjenjivaće se podzakonski propisi koji su važili na dan stupanja na snagu ovog zakona, ako sa njim nisu u suprotnosti.

Član 124

(1) Subjekti koji obavljaju veterinarsku djelatnost iz člana 5. ovog zakona dužni su da svoju organizaciju, rad i poslovanje usklade sa odredbama ovog zakona u roku od godinu dana od dana njegovog stupanja na snagu.

(2) Rješenja o ovlaštenju za sprovođenje obaveznih veterinarskih mjera koja su na snazi prestaju da važe 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, nakon čega će se sprovesti postupak donošenja novih rješenje o ovlaštenju za sprovođenje Programa mjera na period od pet godina i zaključivanja novih ugovora o obavljanju poslova iz Programa mjera.

(3) Subjekti u čijim objektima se obavlja veterinarska djelatnost iz člana 59. ovog zakona dužni su svoje poslovanje uskladiti sa odredbama ovog zakona u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

(4) Subjekti u čijim objektima se obavlja veterinarska djelatnost iz člana 59. ovog zakona, a čiji su objekti u postupku kategorizacije procijenjeni kao neusklađeni, i na osnovu pozitivno procijenjenog plana unapređenja, izdato rješenje o privremenom odobrenju za obavljanje djelatnosti, dužni su uskladiti uslove za obavljanje djelatnosti sa odredbama ovog zakona do roka na koji je rješenje izdato.

Član 125

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o veterinarstvu u Republici Srpskoj (“Službeni glasnik Republike Srpske", br. 42/08 i 6/12).

Član 126

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u “Službenom glasniku Republike Srpske".